

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

॥ श्रीनखर्मचरित्रं ॥

(काव्यवहं)

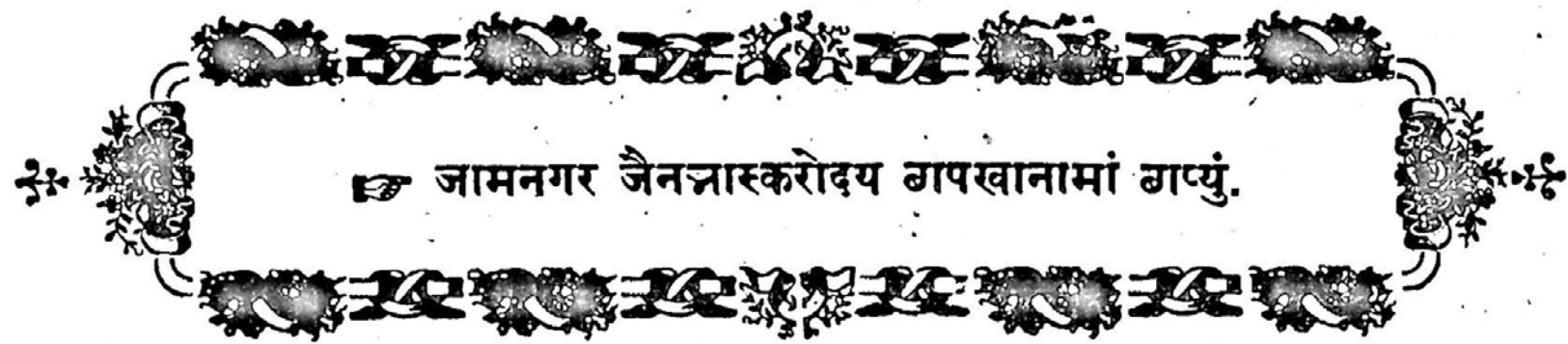
ठपावी प्रसिद्ध करनार.

पंक्ति श्रावक हीरालाल हंसराज. (जामनगरवाला)

संवत्—१९६६.

सने १९०९

किं. रु.—१—०—०

જામનગર જૈનજ્ઞાસ્કરોદય ગ્રાપ્ત્વાનામાં ગ્રાપ્ત્યું.

नरवर्म-

॥ १ ॥

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

॥ श्रीनरवर्मचरित्रं प्रारच्यते ॥

चरित्र

ठपावी प्रसिद्ध करनार-पंक्ति श्रावक हीरालाल हंसराज (जामनगरवाला)

आदित्यादिमहामहःसमुदया यस्यैकदेशं श्रिताः । श्रीकल्पद्रुमकामधेनुमणयो यद्दान-
दास्यं गताः ॥ शुक्लध्यानधुरा^{पुत्र}धृतां कथमपि श्रीयोगिनां गोचरं ॥ श्रीआर्द्रत्यपदप्रदायिपरम-
ज्योतिस्तदेव स्तुवे ॥ १ ॥ संवेगवेगां नवधा वदंतीं । तत्त्वानि वार्णीं परिपीय यस्य ॥ सुधां
मुधा^{सु}हुर्विबुधाः स पार्श्वः । श्रीस्तंजनेशः शिवतांतिरस्तु ॥ २ ॥ श्रीवर्द्धमानं जिनवर्द्धमानं ।
श्रीगौतमेशं श्रुतदेवतां च ॥ जपस्तुतिध्यानपदे विधाय । सम्यक्तवसाराः स्वगिरः करोमि ॥
॥ ३ ॥ सुरेषु शक्रो मनुजेषु चक्री । नगेषु मेरुर्युतिमत्सु सूरः ॥ तारासु चंडो भुजगेषु शेषः
। पयोनिधिः सर्वजलाशयेषु ॥ ४ ॥ मणीषु वृक्षेषु गवां गणेषु । चिंतामणिः कल्पतरुधेनुः ॥
एते यथा मुख्यपदं नजंति । धर्मेषु सम्यक्तवमिदं तथैव ॥ ५ ॥ व्रतानि दानानि जिनार्चना-

॥ १ ॥

नरवर्म-

॥ १ ॥

नि । शास्त्राणि तीर्थानि गुणार्जनानि ॥ क्रियाजपध्यानतपांसि सर्वे । सम्यक्तवसेवासहितं
शिवाय ॥ ६ ॥ श्रीआदिनाथप्रमुखा जिनेशः । श्रीपुंडरीकप्रमुखा मुनीशः ॥ सौमंगलेय-
प्रमुखा नरेशः । मुक्तिं गता बोधिज्ञवप्रज्ञावात् ॥ ७ ॥ नारायणश्रेणिकमुख्यज्ञूपाः । श्रीजै-
नधर्मे प्रथितस्वरूपाः ॥ तीर्थंकरत्वं प्रतिपाद्य मुक्तिं । यास्यंति सम्यक्तवगुणेन सम्यक् ॥ ८ ॥
आदाय सम्यक्तवमिदं गुरुणां । पार्श्वे जना ये प्रतिपालयंति ॥ ते स्वर्गमोक्षाश्रयिणो ज्ञवंति
। यथा पुरा श्रीनरवर्मज्ञूपः ॥ ९ ॥ कर्णावलीकुंडलकोपमानं । हृदंतरे हारलतासमानं ॥
अतश्चरित्रं नरवर्मनेतु-^{नारक-}र्बुधप्रियं वच्मि सुधा^{नारक-}मुधाकृत ॥ १० ॥ सत्पात्रज्ञूमौ शुभदानबीजा-
न्युत्तानि सिक्तानि च ज्ञावतोयैः ॥ फलंत्यचित्येन फलेन यत्र । तन्नारतं क्षेत्रवरं विज्ञाति ॥
॥ ११ ॥ न्यायेन ज्ञूपस्य जयो रिपूणां । धर्मेण पापस्य जयो जनानां ॥ यस्यां पुरि सा विज-
यान्निधाना । विराजतेऽत्र त्रिविधोपमाना ॥ १२ ॥ निजप्रजापालनपोषणेन । समस्तजंतु^{नारक-}क-
तिरक्षणेन ॥ शरीरज्ञाजां किल ^{नरवर्म}वर्मरूप-^{सोभायमान}स्तस्यां विरेजे^{नारक-} नरवर्मज्ञूपः ॥ १३ ॥ याऽगण्यलाव-
ण्यवरेण्यरूपा । रंजारतिप्रीतिरमानीरूपा ॥ सङ्गीतसारा शुभवंशजाता । सा सुंदरी ज्ञूपति-

चरित्र

॥ १ ॥

नरवर्म-

॥ ३ ॥

वद्वज्राऽनूत् ॥ १४ ॥ औदार्यधैर्यादिगुणप्रधानः । कलाकलापार्जनसावधानः ॥ न्यायैकधामा
स्फुरितो^{भक्तैर्वा}ग्रधामा । पुत्रस्तदीयो हरिदत्तनामा ॥ १५ ॥ स्वबुद्धिश्चप्रदत्तारिपक्षः । सर्वेषु का-
र्येषु सदैव दक्षः ॥ जूमीशसंसेवनवद्वक्त्रः । सखा च मंत्री मतिसागराख्यः ॥ १६ ॥ वज्रीव
चक्रीव हलीव^{मल्लदेव} नित्यं । विराजमानो निजराजचिह्नैः ॥ सज्जां विज्ञावान्^{मन्त्रसंगीवर}सरसीमिव स्वां । स
राजदंसः समलं चकार ॥ १७ ॥ ताराज्जिरञ्च^ज त्रिदिवं सुरौधैः । सरः सरोजैर्जलधिस्तरंगैः ॥
वनं रसांलैश्च^{जोमा} यथा चकास्ति । तथा नरैर्नूरितरैः सज्जाऽनूत् ॥ १८ ॥ तदा मुदा जूमिपतौ
निविष्टे । न्यायाब्धि^{लक्ष्म}रारके^{सत्}डुनिजे^{सं} सज्जायां ॥ सज्ज्या अवोचन्^{जु}नृपज्ञाय^{जु}ज्जंग्या । प्रोत्साहिता ध-
र्मकथां मिथोऽश्र ॥ १९ ॥ तत्राहुरेके किल धर्म एष । परोपकारः क्रियते गिनां यः ॥ कारु-
ण्यवात्सल्यविधानदान-दाक्षिण्यज्जैर्बहुधा स गम्यः ॥ २० ॥ परे पुनः प्राहुरहो पयोधि-प-
यः प्रवाहा इव विस्तरंतु ॥ धर्मे विचारा विविधा बुधानां । धर्मः परं या कुलमार्गसेवा ॥ २१ ॥
अत्रांतरे प्रोन्मिषितात्मबुद्धिः । स्वहृदवाणीहतधर्मशुद्धिः ॥ प्रत्यक्षवादी वदति स्म तत्र । चा-
र्वाक उच्चैः कृतनेत्रपत्रः ॥ २२ ॥ जीवो ज्ञवाः संयमपुण्यपाप-स्वर्गापवर्गाः सुखदुःखज्ञावौ

चरित्र

॥ ३ ॥

नरवर्म-

॥ ४ ॥

नोम ४२

॥ खपुष्पवत्सर्वमिदं निरास्यं । प्रत्यहसारा^{त्वाय}चरणं रहस्यं ॥ १३ ॥

जजलपुरन्ये बहुज्जिः किमाज्जि-र्विकल्पेसंकल्पनकल्पनाज्जिः ॥ शास्त्रेषु धर्मः कथितो
हि योऽस्ति । सता स तावत्परिपालनीयः ॥ १४ ॥ अतत्त्वज्ञाजां वचनानि तेषां । मिथो वि-
रुद्धानि निशम्य धर्मे ॥ संदेहदोलां घनमादेधानः । स चिंतयामास नरेश इह ॥ १५ ॥ प-
रोपकारः पुरुषार्थ एष । पापानि न स्युः कुलमार्गधर्मे ॥ विश्वस्य वैचित्र्यत एव नैव । त-
न्नास्तिकत्वं परलोकलोपि ॥ १६ ॥ लोकेषु शास्त्राणि च यानि संति । परस्परं तानि विरोध-
ज्ञांजि ॥ अतो ह्यमीषां वचनेन सम्यक् । धर्मे न ज्ञावी खलु निश्चयो मे ॥ १७ ॥ धर्मश्च
विश्वप्रथितप्रज्ञाव । आबालगोपालजनप्रसिद्धः ॥ स सत्यरूपो भुवने जनानां । किं किं वि-
धातुं न यतः समर्थः ॥ १८ ॥ प्राज्यानि राज्यानि सुज्ञोजनानि । सौज्ञार्ग्यनैरोग्यस्वयोग्य-
वर्गाः ॥ रामारमारम्ययशोविलासाः । स्वर्गापवर्गौ प्रज्ञवंति धर्मात् ॥ १९ ॥ दारिद्र्यमुज्ञप-
रकर्मकृत्व-दुष्टस्वज्ञावाऽसुखसंगतानि ॥ एकत्वरंकत्वकदन्नज्ञाज्य-कुरूपमुख्यानि ज्ञवंत्यध-
र्मात् ॥ २० ॥ प्रसिद्धमेतत्परमिदं बुद्धि । गुरुं विना तौ कथमत्र गम्यौ ॥ यत्कीरनीरस्य वि-

चरित्र

॥ ४ ॥

नरवर्म-

॥ ५ ॥

वेकमेकः । कर्तुं समर्थः खलु राजहंसः ॥ ३१ ॥ प्राचीन पुण्यप्रचयेन लज्जो । गुरुर्गरीयान्न
जवसिंधुपोतः ॥ किं क्वापि चिंतामणिकामधेनु-कल्पडुमाः स्युः सहजप्रसन्नाः ॥ ३२ ॥ वि-
सर्ज्य सञ्जानप्रवर्त्तमानं । श्रीसङ्गुरुध्यानधियं दधानं ॥ कृतप्रणामो विनयेन ज्ञूषं । दौवारिको
विज्ञपयांबजूव ॥ ३३ ॥ गुरुं विनेयाः पितरं तनूजा-श्वं चकोरास्तराणि रथांगाः ॥ दृष्टुं य-
थेच्छंति तत्रा सहर्षो । द्वारि स्थितः कोऽपि नरो नरेशं ॥ ३४ ॥

शीघ्रं विमुञ्चेति निदेशमाप्स्य ॥ मुक्तस्ततस्तेन स ज्ञक्तियुक्तः ॥ नत्वा नरेशांघ्रिपयोज-
युग्मे ॥ मरालकेलिं कलयांचकार ॥ ३५ ॥ तं वीक्ष्य दक्षः क्षितिपः सखायं । विज्ञाय दृष्ट्वा
त्सहसोद्ध्वलास ॥ संतो हि मित्रे चिरकालदृष्टे । पाथोजवत्स्मेरमुखश्रियः स्युः ॥ ३६ ॥ सा-
नंदसादरसहासविलासपूर्वं । प्रोवाच मित्रमेमृतौघकिरी गिरा सः ॥ कञ्चित्सुखं वपुषि ते कु-
शलं कुलीन ॥ दृष्टोऽसि किं मदनदत्त चिरादिदानीं ॥ ३७ ॥ ज्ञात्वाथ केषु विषयेषु सखे स-
खेलं ॥ संवीक्ष्य कानि कुतुकानि समागतोऽसि ॥ इच्छं समग्रपरिपृष्टनिजस्वरूपं । ज्ञूपंप्रति
प्रश्नितज्ञक्तिरुवाच सोऽपि ॥ ३८ ॥ देवाऽवधारय तवांहिसुरदुसेवा-देवाकतो मम समस्तमि-

अणु

सुखे

कं रलेत्

चरित्र १

॥ ५ ॥

नरवर्म-

॥ ६ ॥

दं समस्ति ॥ श्रेयस्वतां सुखचृता भ्रमता मेयोर्व्यां । ये वीहिताश्च विषयाः शृणु तानशेषा-
न ॥ ३९ ॥ अंगं बंगकलिंगमागधमहाराष्ट्रान् सौराष्ट्रान् कुरुन् । काशीकोशलकीरमालवन-
गान् पंचालजालंधरौ ॥ कठं कुंकणवत्तलाटमलयश्रीसिंधुसौवीरका-निष्ठं देशगणानहं ददृशि-
वान् बभ्रम्य जूमिं चिरं ॥ ४० ॥ दृष्टानि कौतुकशतानि किमेषु वच्मि । हारं गृहाण नृप कौ-
तुकसर्वसारं ॥ आदाय वीक्ष्य च तमामलकप्रमाण-सदृत्तमौक्तिकमयं नृपतिर्जहर्ष ॥ ४१ ॥
जो मित्र कुत्र भ्रमता त्वर्यासो । हारः श्रिया लब्धयशोविहारः ॥ इति प्रणीते प्रणिपातपूर्वं
। स्पष्टं स आचष्ट नरेश्वराय ॥ ४२ ॥ योगेन योगी सुधिया नियोगी ॥ जोगेन जोगी प्रमि-
तिः प्रयोगैः ॥ जूपेन सेना विनयेन सूनु-ज्ञानेन देही इविणेन गेही ॥ ४३ ॥ ज्ञात्वा श्रि-
योऽपि व्यवसायमूला । अतस्तदर्थं विहितप्रयत्नः ॥ देव त्वदीयां प्रणतिं विधाय । देशांतरे
संचलितस्ततोऽहं ॥ ४४ ॥ युग्मं ॥ हिरण्यवृंदं मकरंदहेतो-र्वने वने याति यथा जवेन ॥ पु-
रीपुरश्रीनगराकरेषु । तर्थाहमर्थार्जनवांछयागां ॥ ४५ ॥ अथ ब्रजन् पूर्वदिशंप्रतीशं । नीतिप्र-
दश्वापदनादपूर्णां ॥ संसारचक्रे गुरुकर्मजीव । इवाऽटवीं शैपदिकां पपात ॥ ४६ ॥ शुष्को-

चरित्र

॥ ६ ॥

नरवर्म-

॥ ७ ॥

प्र० १-

ष्टतालुस्तृषया जलार्थी । ब्रमन्त्रनञ्चोदयवृष्टिरूपं ॥ अशेषदोषोदयवर्जितांगं । निवारयंतं विष-
यप्रसंगं ॥ ४७ ॥ प्रह्लादयंतं जनपापपंकं । प्रमादवादे विहितान्निशंकं ॥ विस्तारयंतं सुकृत-
प्रयोगं । गुणंधराख्यं गुरुमालुलोके ॥ ४८ ॥ युग्मं ॥ मरुस्थलीकल्पतरूपमानं । मोहांध-
कारोच्चयज्ञेदज्ञानुं ॥ संसारवारा^{युग्म}निधियानपात्रं । तं वीक्ष्य जातः प्रमुदैकपात्रं ॥ ४९ ॥ अं-
तर्लसंज्ञावज्जरेण तूर्णं । प्रणम्य सूरिं पुरतो निषण्णः ॥ तद्वाणिपीयूषरसेन सिक्त-स्त्यक्तस्तदाहं
तृषया क्षुधान्निः ॥ ५० ॥ अत्रांतरे कोऽपि सन्नानिविष्टः । सुरः स्फुरत्स्फारशरीररोचिः ॥ दे-
वांगनादेवगणेन युक्तः । आकर्णयन् धर्मकक्षां व्यलोकि ॥ ५१ ॥ विभ्राणः कटके पदोर्मणिमये
कट्यां कटीसूत्रकं । पाणयोः कंकणयुग्ममंगदयुगं बाहुद्वयोर्दोषिकं ॥ हारं वक्षसि कंठकंदलगतं
ग्रैवेयकं कुन्तले । श्रुत्योर्जालतले विशेषकर्मथो शीर्षे मणीशेखरं ॥ ५२ ॥ तं वीक्ष्य पद्माक-
रवद्विवाकरं । केकीव मेघं शरदं सितहृदः ॥ चंडं पयोधिरिव तत्क्षणं मे । मनो महानंदपदं
बभूव ॥ ५३ ॥ मां वीक्ष्य देवोऽपि विकाशिदुर्ष-प्रकर्षपूरैः परिपूरितांगः ॥ पप्रब्ध सूरिं ज-
गवन् क एष । दृष्टश्च दुर्षं तनुते कुतो मे ॥ ५४ ॥ श्रीसूरिरूचे त्रिदश त्वदीयो । ज्ञवांतरे

चरित्र

५५

॥ ७ ॥

नरवर्म-

॥ ८ ॥

प्रप्रकृति

प्रप्रकृति

यत्नघुवांधवोऽयं ॥ तेनैष दृष्टस्तव हृष्टिदो हि । नेत्राणि जातिस्मरणं न्नजंति ॥ ५५ ॥ कथं
कथं नाथ ममैष बांधव-स्त्वं तद् दुतं मे प्रकटीकुरु प्रजो ॥ ज्ञानांशुपूरै रविवत्तमश्रयं । हं-
तुं समर्था न्नविनां न्नवाद्दशाः ॥ ५६ ॥ इदं स्वरूपं स्वयमेव देव । जानासि स्वीर्यावधिना
तथापि ॥ सज्जास्थितप्राणिगणप्रमोद-प्रदं शुभं यु गृणु कथ्यमानं ॥ ५७ ॥ इतश्च—

श्रीपद्मप्रज्जन्मजातसुखमान्यग्रिमितस्वःपुरी । श्रीमद्दीरजिनेशपारणरत्नकीर्तिश्रिया सुं-
दरी ॥ कौशांबीति पुरी सुधर्मजनतावासात्कलेजित्वरी । नोर्गीन्द्रजसंगतः फणिपतिश्रेयः-
पुरीसोदरी ॥ ५८ ॥ गुणातिरक्तावलिबीचिमाली । कुलांबुजौद्धासमरीचिमाली ॥ अलीक-
नालीकरमाहिमाली । नूपो जयाख्योऽजनि शीलशाली ॥ ५९ ॥ चंडांशुचंशविव चारुरो-
ची । दशाविवांन्योऽन्यसमस्वज्ञावौ ॥ यशःप्रतापाविव मूर्तिमंतौ । द्यौ तस्य राज्ञस्तनयाव-
नूतां ॥ ६० ॥ अथेन्नकर्णाऽस्थिरसर्वज्ञावा-ज्ञवस्वज्ञावाच्च तदीयमाता ॥ बाढयेऽपज्ञावं न्नज-
तिस्म कोवा । दैवस्थितिं चालयितुं समर्थः ॥ ६१ ॥ पित्रातिवात्सल्यवशेन तेन । विज्ञाय
सन्न्यायमुखं गुणौघं ॥ निजांगसेवायुवराजरूपे । पदे प्रदत्ते युवयोस्तदानीं ॥ ६२ ॥ मातुः सप-

चरित्र

॥ ८ ॥

नरवर्म-

॥ ए ॥

त्नी निजपुत्रराज्य-कृते विषोन्मिश्रितमोदकानि ॥ निजेन पुंसा जवतोर्वनांतः-कीर्त्तावतोर्दा-
पयतिस्म पापा ॥ ६३ ॥ प्रत्यंगमंतर्विषवासनावशा-न्ननाश चैतन्यमतीव दूरतः ॥ किं राहु-
णा ग्रस्ततमे दिवाकरे । प्रज्ञावन्नूमिर्जवति प्रज्ञात्तरः ॥ ६४ ॥

पुत्रस्वरूपं परिवारवाक्याद्-ज्ञात्वा नृपः खेदपदं बज्जुव ॥ कलापतिं हीनकलं विलोक्य
। किं हासंज्ञावं जजते न सिंधुः ॥ ६५ ॥ शिक्षा कुशिष्येषु यथा वृथा स्या-द्वैद्योपचारः स-
कलोऽपि तद्वत् ॥ ततो गतासू इव वृक्षमूले । स्थितौ ज्वंतौ पतितौ समूर्धौ ॥ ६६ ॥ त-
दा मुदा सेवितसंयमश्रीः । शांतस्वज्ञावो जवदीयज्ञाग्यात् ॥ कंकलिवृक्षस्य तले निषण्णो ।
दिवाकरः साधुवरो ददर्श ॥ ६७ ॥ युग्मं ॥ कृपापरीतो गरुडावतारं । सस्मार साराध्ययनं
तदैव ॥ परोपकाराय कृतवितारा । यत्तादृशा नैव विलंबज्ञाजः ॥ ६८ ॥ नीत्या रमा रूपगु-
णेन रामा । रज्ज्वा घटी यद्वडुपैति कृष्टा ॥ प्रत्यक्षतां तेन तथा जगाम । स्फुरन्मरीचिर्ग-
रुर्माधिनाथः ॥ ७० ॥ तत्पक्ष्वातप्रसरप्रज्ञावा-द्विषं तदैवोपशमं जगाम ॥ प्रचंडमात्तडमयू-
खदंभै-ध्वस्तं तमस्तिष्ठति किं कदापि ॥ ७१ ॥ मूर्ध्निर्त्ययाज्जागरितौ स्थिताविव । स्वं वीक्ष्य

चरित्र

॥ ए ॥

कीर्त्ता

नरवर्म-

॥१०॥

जूमौ पतितं तदा युवां ॥ किं स्वप्नमेतन्नु किमिंज्जालकं । किं वा भ्रमोऽसाविति संशयं ग-
तौ ॥ ७१ ॥ प्रजडपता मातृविषस्वरूपं । साधूपकारं गरुडो गमं च ॥ पार्श्वस्थापित्रादिपरिच-
देन । संबोधितौ स्वस्थतमावज्जूतां ॥ ७२ ॥ मंत्रेण तंत्रेण नियंत्रणेन । जोगेन योगेन तपश्च-
येन ॥ प्रत्यक्षज्ञावं ज्ञजते न देवः । परोपकारिन् हि विना ज्ञवंतं ॥ ७३ ॥ स्तुत्वेति नम्रौ
गरुडो वज्राण । ज्ञो ज्ञो ज्ञवंतौ बहुज्ञाग्यवंतौ ॥ शांतेन दांतेन यतीश्वरेण । येनाऽमुनाऽ-
कारि कृपाऽधुना वां ॥ ७४ ॥ मुनिः कृपालुर्नवतोः पुरस्ता-यद्वावदीति स्थिरज्ञावतस्तत् ॥
कर्तव्यमिहं प्रणिगद्य सद्यः । स्थानं निजं श्रीगरुडाधिपोऽगात् ॥ ७५ ॥ प्राणप्रदानानुपमो-
पकारिणं । दिक्चक्रसंजातयशोविहारिणं ॥ पंचांगनत्यां प्रणिपत्य साधुं । युवां स्तुतिं चक्र-
तुरादरेण ॥ ७६ ॥ संसारसंतापसुधाप्रचार । विचित्रचारित्रविधूतमार ॥ अनेकधासूत्रितजू-
विहार । परोपकाराय कृतवितार ॥ ७७ ॥ कारुण्यकेलिकलितो गयेष्टे । ज्ञानादिरत्नत्रयजात-
पुष्टे ॥ सद्ब्रह्मधाराकृतकर्मसृष्टे । मुनीश जीयाः कृतपुण्यवृष्टे ॥ ७८ ॥ युग्मं ॥

इहं स्तुवानौ पदपद्मलभौ । वैराग्यज्ञाजा यतिना ज्ञवंतौ ॥ पीयूषसारेण गिरां ज्ञरेण ।

चरित्र

गद्य उपदेश

॥१०॥

नरवर्म-

॥ ११ ॥

संज्ञाषितौ धर्मनिदेशनेन ॥ ७० ॥ पंचैन्द्रियत्वं नरजन्म धर्मः । क्षेत्रं कुलं सङ्गुरीर्गमेष्टा ॥
आरोग्यमायुश्चरणं यदेते । सुदुर्लभा ज्ञो ज्ञविनां पदार्थाः ॥ ७१ ॥ सामग्रिकां ये शुभ्रज्ञा-
ग्ययोगा-दवाप्य साफल्यमिमां नयन्ति ॥ ते धीरवीरा ज्ञवगुप्तिगेहा-न्निष्काशयन्ति स्वमर्तो-
वधन्याः ॥ ७२ ॥ शरीरहेतोर्धनमर्ज्यते जनैः । शरीरसौख्याय कलत्रसंग्रहः ॥ शरीरमोहा-
त्स्वपरादिनिर्मिति-स्तदेव नैवात्मवशे खलोपमं ॥ ७३ ॥ प्राग्जन्मकोटीकृतपुण्यज्ज्ञताः । श-
क्रत्वचक्रित्वमुखप्रज्ञताः ॥ श्रयन्ति लक्ष्मीं ननु यावदायुः । क्षणे क्षणे तज्जलतीह नृणां ॥ ७४ ॥
प्रमादज्ञावेन धनांधताद्यै-र्द्वेषादिदोषैः कलुषीकृतेन ॥ येनात्मना हासुकृतं कृतं न । स के-
न वार्यः कुगतौ यियासुः ॥ ७५ ॥ संसारपाशो नरके निवासः । शिष्टेषु हासः सुकृतस्य ना-
शः ॥ दास्यावकाशः कुयशोविलासो । ज्ञवन्ति नृणां विषयाः निषंगीत् ॥ ७६ ॥ तदा कला-
वान् गुणवान् सुधीमान् । ह्रीमान् यशस्वी सुखमारमावान् ॥ पुण्यप्रज्ञावान् बहुज्ञाग्यज्ञंगि-
मान् । जंतुर्यदि स्यात्सुकृते त्वरावान् ॥ ७७ ॥ पुण्यैकसारं नरजन्म येन । हाहारितं मो-
हवशंगतेन ॥ अजागलस्थस्तननिष्फलेन । तेनाऽपरं किं विहितं नरेण ॥ ७८ ॥ मातुः स-

चरित्र

॥ ११ ॥

नरवर्म-

॥१२॥

पत्नी विगताऽपराधयो-र्यद्यावयोर्दुष्टमतिर्विषं ददौ ॥ कौटिल्यपूर्णं ज्ञववासवेशमनि । कः क-
स्य विश्वासमुपैतु धिग्ज्ञवं ॥ ८९ ॥ माता पिता मित्रकलत्रपुत्राः । स्वसृस्नु^{वेन}वा^{उत्पद्य}बंधुपितृव्यकुं-
ढ्याः ॥ सर्वे स्वकार्येऽमृतकुंजतुल्या । विना स्वमर्थं खलु जन्म^{कंठक}शल्याः ॥ ९० ॥ निष्कारणं
बंधुरयं मुनीश्वरो । नानुग्रहं चेदकरिष्यदावयोः ॥ अज्ञानज्ञाजोर्विषमूर्धना^{मृत}युजोः । शुभ्रं ज-
वेत् किं कुगतिं प्रपन्नयोः ॥ ९१ ॥ कायेन कर्तुं वचनेन वक्तुं । चित्तेन यच्चिंतयितुं न शक्यं ।
॥ विधिर्विधत्ते तदपीह सद्यः ॥ संसारचक्रे त्रमयंश्च जंतून् ॥ ९२ ॥ विज्ञाव्य ज्ञावेन ज्ञवस्वरूपं ।
जिज्ञे^{उत्पद्य} मनो वां चरण^{उत्पद्य}ग्रहाय ॥ गुरोः स्फुटी^{उत्पद्य}ज्ञतविवेकनेत्रा । ज्ञवांधकूपे हि पतंति नैव ॥ ९३ ॥
व्रताय ताताऽनुमतिं प्रयच्छे-त्युक्ते युवाच्यां स पिता बन्नाण ॥ पुत्रौ ज्ञवज्यां सरला-
शयाच्यां । ज्ञातं न घोरं चरणं व्रतस्य ॥ ९४ ॥ मोह^{उत्पद्य}प्ररोहः प्रसरन्निवार्यः । स क्रोधयोधो
हृदये न धार्यः ॥ मानो न मान्यो मदलो ज्ञमाया । दुःशीलजाया इव यत्र हेयाः ॥ ९५ ॥
परीषदा यत्र सदैव सहा ॥ न चित्तवृत्तिर्विषयेषु योज्या ॥ आजन्म चर्या बहुधा तपस्या ।
न क्वापि कार्या ममतावयस्या ॥ ९६ ॥ दुःपाढ्यशीलं परिपालनीयं । वैराग्यरत्नं हृदि ला-

चरित्र

सुदृक्

॥१२॥

नरवर्म-

॥ १३ ॥

कोमल-

लनीयं ॥ जूमीव सर्वसहता विधेया । हास्यादिषट्कोपचि^{सोष-}तिः प्रहेया ॥ ९७ ॥ महाव्रताऽम-
र्त्यनर्गातिज्ञारो । विश्रामवर्जं शिरसैव धार्यः ॥ जिह्वाशनं जूशयनं नवीन-^{कर-}ध्यानानुसंधानम-
हो सदैव ॥ ९८ ॥ इत्येवमादिप्रचुरप्रकारा-^{व्या-}श्चारित्ररामारमणीयद्वाराः ॥ शिरीषपुष्पाधिकसौ-
कुमार्य-वज्र्यां जवज्र्यां नु कथं प्रपाड्याः ॥ ९९ ॥ स्नेहवलिप्तेन जयाधिपेन । संजट्टिपतेऽ-
नटपविकटपज्ञाजा ॥ युवां नमंतौ जवदावनीरदां । विज्ञप्तिमिहं जनकाय चक्रतुः ^{करी-}॥ १०० ॥
जातानि यानि नरके परतंत्रज्ञावा-दुःखानि तिर्यगुदयेऽपि सुदुस्सहानि ॥ मानुष्यजन्मनि
कुदेवगतौ च तानि । सोढानि नाथ कथमत्र जवे ब्रमज्र्यां ॥ १ ॥ तस्मान्न दुःखैः परितप्य-
तेंगी । प्रयाति तृप्तिं न सुखैरनंतैः ॥ तत्तात चारित्रवशेन सह्यं । पापपिहं ^{समा-}दुःखमपि प्रशंस्यं
॥ १॥ मूर्ध्ना सुमेरुं जलविं भुजाज्यां । वह्निं कराज्यां गगनं पदाज्यां ॥ आक्रम्यते साहसिजि-
स्ततो न । ^{कु-}दुःखप्रदं नौ जविता चरित्रं ॥ ३॥ इहं बहुक्त्या पितरं प्रबोध्य । दीनेषु हीनेषु ज-
नेषु दानं ॥ दत्त्वा जृशं साधुदिवाकरस्य । पार्श्वे प्रपेदे चरणं युवाज्यां ॥ ४ ॥ दंजेन मानेन
मदेन राग-रंगेण लोप्तेन विवर्जितांगौ । निरंतरं श्रीसमयावगाह-परौ ^{मायत्र} प्रकृष्टौ व्रतिनावजूतां ^{नतम}

चरित्र

॥ १३ ॥

नरवर्म-

॥१४॥

॥ ५ ॥ युवां यदर्धं चरणं प्रपन्नौ । तमर्थमाराध्य विशुद्धबुद्ध्या ॥ प्रांते च सम्यक् कृतका-
लधर्मौ । सौधर्मकक्षे त्रिदशावन्नूतां ॥ ६ ॥ त्वं विद्युदग्रगतसुंदरनामकोऽन्नू-र्विद्युत्प्रजोऽयमन्न-
वत्परमेश पूर्व ॥ च्युत्वा ततो विजयवत्यन्निधानपुर्यां । श्रेष्ठयंगजो मदनदत्त इति प्रजज्ञे ॥ ७ ॥
ऽव्यार्थमूर्व्यां ब्रमता ह्यनेन । दृष्टः सहर्षं त्वमिहागतेन ॥ ऐहि त्वयाप्येष इदं च देव । प्रा-
ग्जन्मन्नूतं ज्ञवतोः स्वरूपं ॥ ८ ॥ श्रुत्वेति देवोऽवधिर्नावगम्य । स्वकंठहारं शुचिकांतिसारं
॥ ज्ञवांतरप्रीतिज्ञरेण मूर्त-मिव प्रसादं प्रददौ स मेऽमुं ॥ ९ ॥ बन्नाण नूयस्त्रिदशो मुनी-
शं । निज्ञाऽरतिस्वस्तरुकंपनाद्यैः ॥ चिह्नैः स्वकीयं च्यवनस्य कालं । प्रजो समीपागतमेव
जाने ॥ १० ॥

ममावतारः क्व च बोधिबीजं । कथं ज्ञविष्यत्यथ सूरिराह ॥ क्षेत्रेऽत्र ज्ञावी नरवर्म-
न्नूमी-भुजोंगजस्त्वं हरिदत्तनामा ॥ ११ ॥ अमुष्य हारस्य विलोकनेन । सम्यक्तत्वज्ञो ज्ञ-
विता तवाशु ॥ श्रुत्वेति सूरिं प्रणिपत्य देवः । प्रहर्षितो धाम निजं जगाम ॥ १२ ॥ गतेऽथ
देवे प्रणिपातपूर्व-ममुष्य हारस्य मया च पृष्टः ॥ उत्पत्तिहेतुं तत आदरेण । प्रत्याह सूरिः

चरित्र

॥१४॥

नरवर्म-

॥ १५ ॥

शृणु ज्ञावसार ॥ १३ ॥ पृथ्वीपुरंध्या मुकुटोपमानो । महीधरो विंध्य इति प्रसिद्धः ॥ तले
तदीये शतधा समृद्धं । पुरं शतद्वारमुदारमस्ति ॥ १४ ॥ हंसाखिलवन्निर्मलपद्मयुग्मो । वटडु-
वद्विस्तृतज्ञूरिशिखः ॥ त्रिनेत्रवत्तत्र स ज्ञूतिज्ञाजी । श्रेष्ठी विशिष्टोऽजनि पूरणाख्यः ॥ १५ ॥
श्रियं समग्रां प्रज्ञूतां समस्तां । प्राचीनपुण्यप्रज्ञवां विज्ञाव्य ॥ अतस्तदर्जाविधये विधिज्ञः
। स तापसानां जजतिस्म दीक्षां ॥ १६ ॥ नैकानि तीव्राणि तपांसि कृत्वा । पर्यंतकालेऽनश-
नं विधाय ॥ मृत्वाऽथ जज्ञे चमराद्यचंचा-सडाजधान्यां चमरेंड एषः ॥ १७ ॥ तत्रावतीर्णः
स नवस्तदानीं । गवेषयन्नूर्ध्वभुवं ददर्श ॥ शक्रं सुधर्मासदग्रासनस्थं । स्वमस्तकस्योपरि
वर्तमानं ॥ १८ ॥ प्रनृत्यमानैः परितः सुपात्रै-र्गंधर्वगीतैश्चलचामरौघैः ॥ सामानिकश्रेणिनि-
जांगरक-मुख्यैरनेकैस्त्रिदशैः परीतं ॥ १९ ॥ युग्मं ॥

तत्कालसंजातकरालकोप-ज्वालावलीशुष्कविवेकवृद्धः ॥ जगाद देवान्निजकानमात्य-
कलपाननलपान् धृतमानसानुः ॥ २० ॥ किमेष ज्ञोतिष्ठति मे शिरःस्थो । जानाति किं नो
निजपौरुषं सः ॥ किं वास्य तेष्टं निजजीवितव्यं । न वेत्ति मां किं चमरेंडरूपं ॥ २१ ॥ इ-

चरित्र

गुप्तमान-

॥ १५ ॥

नरवर्म-

॥१६॥

११८-

ॐ प्रजड्यन् परिवारजूतै-स्तन्मंत्रिकद्वैष्टिदशैरज्ञाणि ॥ स्वज्ञावसृष्टौ किमिति प्रज्ञो ते ।
कोपोऽतिमानं परनिन्दनं हि ॥ ११ ॥ नेष्टार्थमाप्नोत्यविमृष्टकार्ये । जंतुः प्रसक्तो विपदां पदं
स्यात् ॥ कृत्वा निवृत्तिं परिपालय स्वां । साम्राज्यलक्ष्मीं चमराधिनाथ ॥ १२ ॥ इह तदु-
क्त्या हविषां कृशानु-रिवैष जज्ज्वाल महातरस्वी ॥ रेरेऽधमास्तेन सुराधिपेन । किं लंचि-
ता यूयमपि प्रकामं ॥ १४ ॥ अत्यंतजीर्णदुमवत्क्षणेन । तन्मानसर्वकषणाय गत्वा ॥ तं पात-
यित्वा द्रुतमागतोऽह-मीक्षध्वमीक्षध्वमिह स्थिता नु ॥ १५ ॥ सोत्साहवाक्यं परिजड्यगे-
हे-नदीवै सर्वं तृणवद्विजानन् ॥ निवार्यमाणः स्वपरिहृदेन । सगर्वचेताश्चमरश्चचाल ॥ १६ ॥
कोपेन कंप्रांरुणकारययष्टि-रकालसंध्यां प्रथयन् पृथिव्यां ॥ एकावलीहारममुं निधाय । कंठे-
ऽतिकुंठश्चमरश्चचाल ॥ १७ ॥ आदाय पाणौ परिधं महांत-मुद्धालयन्तं कवत्करालः ॥ अमं-
गलैर्दुःशकुनैर्निवार्य-माणोऽपि मोहाच्चमरश्चचाल ॥ १८ ॥ रिपोर्जये व्याधिदतौ सुधर्म-का-
र्ये न कार्यो विदुषा विलंबः ॥ इतीव मानी विजिगिषुरेष । प्रोत्तालवेगश्चमरश्चचाल ॥ १९ ॥
कार्ये स्वसिद्धिं विषमामपेक्षे । जयोऽजयो वा यदि कर्हिचित्स्यात् ॥ तदा शरण्यो मम को-

दृष्टा-

कृष्टा-

चरित्र

प्रकार-

॥१६॥

नरवर्म-

॥ १७ ॥

ऽत्र ज्ञावी-त्यचिंतयच्छ्रीचमराधिनाथः ॥ ३० ॥ स सूसुमारे नगरे ददर्श । ज्ञानेन वीरं प्रति-
माप्रपन्नं ॥ गत्वा प्रणम्य प्रभुमाह नाथ । ज्ञूया ममालंबनमिष्टसिद्धयै ॥ ३१ ॥ इत्थं परित्रा-
णपदं विधाय । श्रीवीरनाथं गगनांगणेऽथ ॥ घोरांधकाराकृति योजनानां । निर्माय लक्षं व-
पुरुत्पपात ॥ ३२ ॥ हुंकारनादैर्जगतीं प्रकंपयन् । स्वगर्जनोत्तर्जितकिन्नरसुरः ॥ ब्रह्मांरुजाडं
परितो विज्ञावयन् । संत्रस्तदेवं पुरमाप वज्रिणः ॥ ३३ ॥ पद्मानवद्यार्णवेवेदिकायां । तस्यां
विधाय क्रममेकमुच्चैः ॥ कृत्वा द्वितीयं हरिसंसदत-श्चुक्रोश शक्रं बहुधा कुवाक्यैः ॥ ३४ ॥
सहस्रमिंशोऽवधिना विज्ञाव्य । समागतं तं चमरेऽमत्र ॥ सस्मार लक्षांर्कनिजं स्ववज्रं ।
मुमोच तस्योपरि तूर्णमेव ॥ ३५ ॥ सहस्रधारं कुलिशं विलोक्य । प्रकंपमानो जयविह्वला-
क्षः ॥ अत्याकुलोऽधोमुख ऊर्ध्वपादः । पलायनं सत्वरमेव चक्रे ॥ ३६ ॥ एकावलीहारममुं
न कंठा-ज्रयेन नश्यन् पतितं विवेद ॥ शरीरसंक्षेपमतीव कुर्वन् । कुंथूपमो वीरपदांतरेऽ-
स्थात् ॥ ३७ ॥ श्रीवीरनिश्वासमुपागतं तदा । विज्ञाय शक्रो विषसाद चेतसि ॥ साधर्मिको
हा मयका विराधित-स्ततोऽस्य पृष्ठौ सहसा चचाल सः ॥ ३८ ॥ आदाय वज्रं स्वकरे वि-

चरित्र

सूराया-

समुद्र-

सूय-

॥ १७ ॥

नरवर्म-

॥१८॥

मौजा । आश्वास्य तं निर्जयमाशु चक्रे ॥ स निर्गतो वीरजिनं प्रणम्य । निर्मिद शक्रस्य पु-
रः स्वर्मागः ॥ ३९ ॥ त्रिलोकनाथस्य पुरस्तदानीं । विश्वत्रयीविस्मयदानदहं ॥ रक्षाहमं
प्रेक्षणकं विधाय । तीर्थं स चक्रे चमरोपपातं ॥ ४० ॥ परस्परं प्रीतिजरावनम्रा-वानंदवंतौ
चमरेण्डशक्रौ ॥ प्रणम्य ज्ञक्त्या जिनवर्द्धमानं । यथागतं जग्मतुरुत्तमौ तौ ॥ ४१ ॥

इतश्च विद्युत्प्रजनिर्जरेण । केलिप्रियेण भ्रमता पृथिव्यां ॥ क्षीपे त्वसंख्याततमेऽथ हा-
रो । दृष्टो गृहीतस्तव दत्त एषः ॥ ४२ ॥ इहं नराधीश निशम्य सूरितो । हारस्वरूपं प्रणि-
पत्य तं गुरुं ॥ ज्ञात्वा समानां भुवि पंचविंशति-मुपार्जितार्थस्तव पार्श्वमागमं ॥ ४३ ॥ स
एव देवस्तव पुत्रज्ञावं । जातोऽथवा कोऽप्यपरो नरेश ॥ ज्ञातव्यमेतज्जवता न जातु । स्याद-
न्यथा सङ्कुरुज्ञापितं हि ॥ ४४ ॥ निमंत्र्य जूपो हरिदत्तपुत्रं । कृष्णान्तरं संसदि वार्त्तयित्वा ॥
तमेव हारं प्रददौ सुसारं । सम्यक्तवलाज्ञाय कृतावतारं ॥ ४५ ॥ विलोक्य हारं स कुमार ई-
हा-पोदेन जातिस्मरणं प्रपन्नः ॥ ददर्श दीक्षाग्रहदेवज्ञाव-हारप्रदानादिनिजस्वरूपं ॥ ४६ ॥
संपन्निवासं सुरलोकवासं । देवांगनानां विविधं विलासं ॥ संस्मृत्य संस्मृत्य तदेकतानो । मू-

चरित्र

॥ १८ ॥

नरवर्म-

॥ १९ ॥

गमिषुभां प्रययौ कुमारः ॥ ४८ ॥ शीतोपचारोदितचेतनं तं । पप्रच्छ पुत्रं नरवर्मजूपः ॥ हे
स्वच्छ वत्स क्णतोऽधुना ते । बज्रूव किं धन्य गुणज्ञ विज्ञ ॥ ४९ ॥ मनोहरं हारमसुं निरी-
ह्य । संजातजातिस्मरणेन तात ॥ दृष्टं मया पूर्वज्ञवस्वरूपं । विचित्ररूपं ज्ञवनाटकस्य ॥
॥ ५० ॥ विज्ञप्तमादौ मदनाद्यवर्ण-दत्तेन मित्रेण यथैव तत्र ॥ तथैव पूर्वाचरितं समस्तं । ज-
गाद पुत्रोऽपि नरेश्वराय ॥ ५१ ॥ जूपः समाकर्ण्य सकर्णमुख्यो । जातिस्मृतिं तस्य तनूजव-
स्य ॥ श्रीजैनधर्मे विदितप्रज्ञावे । ज्ञावेन चेतः सुदृढीचकार ॥ ५२ ॥

इच्छं प्रसोदैः परिपूरितांगो । जूमीपतिस्तिष्ठति यावेदेषः ॥ तावत्समागत्य कृतप्रणामो ।
दौवारिको विज्ञपयांबज्रूव ॥ ५३ ॥ युष्मत्पदानां कुसुमावतंसका-ज्जिधाननयानवनस्य पा-
लकः ॥ दृष्टुं समीहां कुरुते ततो नृपः । प्रोवाच शीघ्रं तमिहानयानय ॥ ५४ ॥ नरेश्वरादे-
शकृतप्रवेशः । स ढौकयित्वा बकुलस्य मालां ॥ नत्वा नृपं प्राह गुणंधराख्यः । सूरिस्तवो-
द्यानवने समागात् ॥ ५५ ॥ आकर्ण्य कर्णामृतपारणं त-द्वदौ नृपः स्वान्नरणानि तस्मै ॥
वाक्योपकाराश्रयज्ञो जनाध्व-संसूचके स्यात् किमदेयमेव ॥ ५६ ॥ विवेकविद्यागुणवृद्धिदेतौ

मा गमितायै

चरित्र

॥ १९ ॥

नरवर्म-

॥ १० ॥

मोती-

। प्रीतो गुरौ स्याद्दिनयी विनेयः ॥ यथैव तद्धन्तृपतिर्मुनीश-पदोर्नमस्यारसिकोऽतिजज्ञे ॥
॥ ५७ ॥ अत्रांतरे नूपसखाप्यवादीत् । स एव राजन् मुनिपुंगवोऽयं ॥ हारप्रदानप्रमुखस्व-
रूप-निरूपको यो मयका तवोचे ॥ ५८ ॥ कटपडुचिंतामणिकामधेनु-स्वःकुंजवहुर्लज्ज एष
सूरिः ॥ अन्नंगुरं ज्ञाग्यमहो त्वदीयं । स्वयं यदत्राय समागतोऽसौ ॥ ५९ ॥ श्रुत्वेति जात-
द्विगुणप्रमोदो । नूपः सुताद्यैः परितः परीतः ॥ सर्वद्विसारः पटुपट्टहस्ति-कृतावतारो विधृ-
तातपत्रः ॥ ६० ॥ प्रोच्चैश्चलच्चामरयुग्मचारुः । शक्रस्य शोभाभ्ररमाततानैः ॥ तूर्यांगसंगीत-
कन्नूरिज्ञेरि-ज्ञांकाररावैर्नृपतिः प्रतस्थे ॥ ६१ ॥ युग्मं ॥ संप्राप्त उद्यानवनेऽवनीश-श्रिहा-
नि संत्यज्य गजादिकानि ॥ अवग्रहैः पंचविधैर्विधन्यः । पंचांगनत्या प्रणनाम सूरिं ॥ ६२ ॥
कलत्रमित्रांगजमंत्रिमुख्य-परिच्छदस्यास्य नरेश्वरस्य ॥ कट्याणवल्लीजलदागमांसं । श्रीध-
र्मलाजं गुरवो वितेनुः ॥ ६३ ॥ दोषप्लुषे पुण्यपुषे गुणौघ-जुषे कर्ताशेषरुषे समंतात् ॥ स-
प्तार्चिषे दर्पकदर्पकके । समत्वज्ञाजे खलु दुःखसौख्ये ॥ ६४ ॥ प्रशांतचित्ताय ज्ञवाब्धिती-
र-गताय ताताय जगज्जनानां ॥ मोहांधकारोत्करज्ञास्कराय । नमोनमः सूरिवराय तुभ्यं ॥

चरित्र

॥ १० ॥

नरवर्म-

॥ २१ ॥

तरकः

॥ ६५ ॥ युग्मं ॥ स्तुत्वेति ज्ञूषे पुरंतो निषण्णः । संसारकारागृहमोक्षरूपं ॥ विस्तारिताशेष-
जगत्स्वरूपं । धर्मोपदेशं दिशतिस्म सूरिः ॥ ६६ ॥ मोहप्ररोहप्रचुरांबुपूर्णे । प्रक्षेपरागस्फुरि-
तोऽग्रिवेले ॥ जूरिभ्रमावर्त्तकुतीर्थसार्थे । विचित्रचिंतासफरीविवर्त्ते ॥ ६७ ॥ अष्टोत्तरव्याधिश-
र्ताड्युक्ते । जन्मांतकह्योलचलस्वप्नावे ॥ अशेषकर्मोदयनक्रचक्र-पांथीनपीठस्फुरितातिघोरे
॥ ६८ ॥ परस्परदोहनुषावलीढे । कषायमालावडवानलौघे ॥ परार्थवांगद्विषयादिचौर-सं-
चारसंचारविरुद्धमार्गे ॥ ६९ ॥ अपारसंसारमहासमुद्रे । शरीरज्ञाजां भ्रमतां नितांतं । सुड-
र्लज्जं मानुषमत्र जन्म । तरंभवत्तारणकारणं यत् ॥ ७० ॥ कलापकं ॥ अनंतसंसारगतांग-
ज्ञाजां । तैश्चुल्लकाद्यैर्दशजिः प्रकारैः ॥ दृष्टांतज्ञूतैरिह मानुषत्वं । वदन्ति सद्ज्ञानधरा दुरापं
॥ ७१ ॥ तथाहि-तानेव दृष्टांतानाह—

स्वोयर्द्धिविस्मापितविश्वलोकं । कांपीडयनाम्ना नगरं पुराऽज्ञूत् ॥ तत्राऽज्ञवद्ब्रह्मनृपस्त-
दीयं । श्रीब्रह्मदत्तोऽजनिं पुत्ररत्नं ॥ ७२ ॥ संन्यस्य राज्यश्रियमात्मपुत्रे । चतुर्षु मित्रेष्वति-
वद्वज्रेषु ॥ निर्वाहशिक्षां सकलां प्रदाय । ब्रह्मावनीशः परलोकमाप ॥ ७३ ॥ कर्मस्थितेरि-

चरित्र

नृपः

॥ २१ ॥

नरवर्म-

॥२२॥

इयचापलत्वात् । कंदर्पदीप्ता चुलनीति नाम्ना ॥ दुराशया तज्जननी स्वकांत-मित्रेण दीर्घेण
बभूव लुब्धा ॥ ७४ ॥ श्रीब्रह्मदत्तो धनुमंत्रिवाक्याद्-ज्ञात्वा चरित्रं च तयोश्चकार ॥ शिक्षा-
कृतेऽनेकविधान् प्रपंचान् । मानी कथं तत्सहते स्वगेहे ॥ ७४ ॥ दीर्घः स नीचश्चुलनीमुवा-
च । जीवन्नसौ जोगविनाशहेतुः ॥ श्रुत्वाथ सा सूनुविनाशमिच्छु-र्गेहं प्रचक्रे जतुनः स्वयं
हा ॥ ७५ ॥ तद्गेहमध्ये तनयं नवोढं । स्वापाय पापादिशतिस्म दुष्टा ॥ वह्निं ददौ तत्र ततः
सुरंगा-भिडेण निर्गत्य ययौ कुमारः ॥ ७६ ॥ शशी प्रसूते ज्वलनं तमांसि । दिवाकरः दृष्ट-
वति सा सुधापि ॥ माता मृतिं कांकति चेत्सुतानां । तदा कथं प्राणैति जीवलोकः ॥ ७७ ॥
एवं विज्ञाव्य स्फुरितोप्रधाम-धामा कुलमात्यतनूजयुक्तः ॥ देशांतरं स श्रयतिस्म मातुः ।
स्थानुं क ईष्टे हृदि वाऽतिदुष्टे ॥ ७८ ॥ एकाकिनोऽस्य व्रजतो द्वितीयः । साहायिकः कार्पटि-
को बभूव ॥ महाटवीं योजनद्वादशांतां । स तेन सार्द्धं प्रविवेश तूर्णं ॥ ७९ ॥ जोज्यक्षणे का-
र्पटिकः स्वजोज्यं । स्वयं चखादास्य ददौ न किञ्चित् ॥ न सांप्रतं दत्तमनेन जोज्यं । मह्यं तु
संध्यासमये प्रदाता ॥ ८० ॥ जातेऽथ संध्यासमये द्विजोऽसौ । नैवं ददौ किञ्चिदपि स्वजो-

चरित्र

फेतागे

॥ २२ ॥

नरवर्म-

॥ २३ ॥

ज्यात् ॥ एवं व्यतीयाय दिनत्रयं हा । द्विजन्मनां धिक् कृपणस्वप्नावं ॥ ८१ ॥ साहाय्यतो
वाऽस्य महाटवीय-मुल्लङ्घितेत्याह कुमार एनं ॥ आकर्ण्य राज्यं मम ज्ञो त्वमेया । अहो म-
हौदार्यमिहोत्तमानां ॥ ८२ ॥ बञ्चम्य जूमीवल्यं महोजा । निर्माय सैन्यं चतुरंगमेषः ॥ पुरं
समागत्य निजं च जज्ञे । श्रीब्रह्मदत्तोतिमचक्रवर्ती ॥ ८३ ॥

श्रुत्वा ततः कार्पटिको दधाव । निर्लज्जता ही धनलोचनजां ॥ राक्षस्तदा द्वादशवर्ष-
राज्या-न्निषेकतः प्राप न दर्शनं सः ॥ ८४ ॥ निर्माय वंशे स उपानहां च । ध्वजं स्थितो
राजपथे नृपेण ॥ दृष्ट्वा समाकारित आत्मपार्श्वे । संज्ञापितः स्नेहगिरोपलक्ष्य ॥ ८५ ॥ उ-
क्त्वा स्वरूपं निजमाह सोऽथ । नाथ प्रतिज्ञां परिपालयस्व ॥ इति प्रणीते नृपतिर्न्यगादीत् ।
ज्ञो प्रार्थयस्वेष्टवरं द्विजन्मन् ॥ ८६ ॥ पूर्वं निजे सद्मनि जूप ज्ञोजनं । दीनारमेकं च ततः
प्रयत्न मे ॥ एतत्समग्रे जरतेऽपि दापय । ममत्वप्तावं परिकल्प्य जूपते ॥ ८७ ॥ भुक्ते सम-
ग्रेषु गृहेषु राज-न्नहं पुनः सद्मनि तावकीने ॥ ज्ञोक्ष्ये कृमानाथ तथादिश त्वं । सर्वे हि
लोके जवतु ममैवं ॥ ८८ ॥ राज्यादिकं मार्गय तुष्टमेतत् । किं मार्गितं कार्पटिक त्वयात्र ॥

चरित्र

॥ २३ ॥

नरवर्म-

॥२४॥

विज्ञो समाकर्णय मामकीनो-दरे ज्ञूते संज्ञूतमेव सर्वं ॥ ८९ ॥ तं ज्ञोजयित्वा निजज्ञोज-
नेन । दीनारमेकं प्रददौ नरेन्द्रः ॥ एतत्पुनर्दापयतिस्म तस्मै । राजांगनामंत्रिमुखस्ववर्गात्
॥ ९० ॥ स ज्ञोजनं सर्वगृहेषु कुर्वन् । तथाविधं स्वादमवाप्तुकामः ॥ पुनः पुनश्चितयतिस्म
चक्रि-गेहे कदा वारक एष्यतीति ॥ ९१ ॥ यद्वत्तस्य सुदुर्लभः पुनरपि श्रीचक्रिणो वारक-
स्तद्वन्नाशितसारमानुषज्जवो जीवो ज्ञवे पर्यटन् ॥ नानायोनिविडंबनाविनटितस्तां दुःखज्ञूमिं
गतौ । दुःस्थेनेव निधिं दृष्ट्वा न लज्जते ज्ञूयो ज्ञवं मानुषं ॥ ९२ ॥ चुल्लकशब्देन देशीज्ञा-
या ज्ञोजनमुच्यते, इति चुल्लकदृष्टांतः ॥ अथ पाशकदृष्टांतः—

शक्तिं त्रिधां बुद्धिविधिं चतुर्धा । द्वाप्ततिरम्यकलां विजानन् ॥ प्रपंचचातुर्यविचारवि-
ज्ञ-श्चाणिक्यनामा द्विजपुत्र आसीत् ॥ ९३ ॥ देशं वशीकृत्य समृद्धबुद्ध्या । श्रीपाटलीपु-
त्रनृपं च नंदं ॥ उवाच संस्थापयतिस्म राज्ये । श्रीचंद्रगुप्तं सचिवाग्रणीः सः ॥ ९४ ॥ धूर्तं ध-
र्ततरः कलाकुशलिषु प्रेम्णैकलाचार्यको । धर्मध्यानपरेषु धार्मिकतमो निस्त्र्यंशके निर्घृणः ॥
विज्ञे विज्ञतमः शमी च शमिषु ठेकेषु दक्षावधि-श्चाणिक्यः सचिवः श्रियं प्रतिदिनं निर्वा-

चरित्र

॥ २४ ॥

नरवर्म-

॥ १५ ॥

शप्रः

वृणजय-

हयामासिवा^न ॥ ए५ ॥ अथान्यदा कोशमवेक्ष्य रिक्तं । दंष्ट्रप्रपञ्चाश्रितचित्तवृत्तिः ॥ स्था-
लं सुरतैः परिपूर्य पौरा-नुवाच वाचा चतुरः स मंत्री ॥ ए६ ॥ यो मां विजेता स इदं सम-
ग्रं । गृह्णातु नो वा विजये यदाहं ॥ दीनारमेकं हि ततो गृहीष्ये । श्रुत्वेति लोक्षांधधियो ज-
हर्षुः ॥ ए७ ॥ आरेजिरे तेन समं जनौघाः । क्रीडां परं देवतया वितीर्णाः । ते पासका अ-
न्यजनस्य हारिं । कुर्वन्ति चाणिक्यजयं ददानाः ॥ ए८ ॥ दिव्याश्चेत्पासकास्ते क्वचिदपि स-
मये वैपरीत्यं व्रजेयु-र्नूयो जीवैः प्रमादाद्गतमनुजज्ञवैः कर्मन्निः प्रेर्यमाणैः ॥ जोगाजोगा-
जियोगैर्गतसुकृतधनैर्नैव लज्जं ज्ञवेऽस्मिन् । वारंवारं भ्रमन्निः सुजिनवरवृषाध्यासितं मानु-
षत्वं ॥ ए९ ॥ अथ धान्यदृष्टांतः—

एकत्र कृत्वा ज्ञरतोन्नवानि । धान्यानि सर्वाणि च सर्षपाणां ॥ निक्षिप्यते प्रस्थकं एक
एषु । पर्येतसिंधाविव सक्थुमुष्टिः ॥ १०० ॥ आहूय वृद्धा शतवर्षदेशया । दत्त्वा करे सूर्पक-
मुच्यते सा ॥ संशोध्य शीघ्रं कणराशितोऽस्मा-त्तान् सर्षपांस्त्वं विरलीकुरुष्व ॥ १ ॥ सा
वृद्धा कणराशितो विधिवशात्तत्सर्षपप्रस्थकं । निष्कास्याथ पृथक्करोति तदपि प्राणी नृ-

चरित्र

दीप्ता

ज्यान्

॥ १५ ॥

नरवर्म-

॥ १६ ॥

जन्मच्युतो ॥ यातः सूक्ष्मनिगोदयोनिषु महामोहांधकारावृतः । श्रीजैनेऽवृथान्वितं न लज्ज-
ते तन्मानुषत्वं पुनः ॥ १ ॥ अथ द्यूतदृष्टांतः—

अष्टोत्तरस्तंजशता सज्जाज्ञूत् । कस्यापि राज्ञस्तनयोऽन्यदाऽस्य ॥ बृहत्तरश्चितयतिस्म-
राज्यं । गृह्णामि वृद्धं जनकं निहत्य ॥ ३ ॥ कुमारचिंतां सचिवः स्वबुद्ध्या । विज्ञायराज्ञः
पुरतो जगाद ॥ स्थानेऽप्यंते मंत्रिषु राज्यमुद्गा^{दृज्जा} । ज्ञपैर्यतोऽमी नयनानि तेषां^{राज्ञे} ॥ ४ ॥ निमं-
ज्य ज्ञपः सुतमादिदेश । हे वत्स रीतिं शृणु मे कुलस्य ॥ यो राजसू^{उभ} राज्यमनाः^{रजा} सज्जां स
। जयेदिमां तस्य ततोऽस्ति राज्यं ॥ ५ ॥ इयं सज्जा तात कथं हि जेया । पुत्रेण पृष्टे नृ-
पतिर्वज्जाण ॥ अष्टाधिकं स्तंजशतं समस्ति । यतः सज्जायां स्फटिका^{स्वध}श्मजातं ॥ ६ ॥ अष्टा-
धिकं कोणशतं च तेषु । प्रत्येकमेतत्परिधिक्रमेण ॥ अष्टोत्तरं ते शतमत्र वारा—नेकैकशो द्यू-
तवशेन जेयाः ॥ ७ ॥ इहं क्रमेणैकककूणकस्य । हारिर्यदि स्याज्जयतोतराले ॥ तदा पुनर्मू-
लत एव जेया । इति प्रणीते स तथा च लग्नः ॥ ८ ॥ लो^{मल}ज्ञाघ्रातमतिस्ततः स तनयो जेतुं
प्रवृत्तः सज्जां । दैवात्मोऽपि कदा घुणाक्षरवशात्प्राप्नोति राज्यं पुनः ॥ जीवोऽयं जववारिधौ

चरित्र

॥ १६ ॥

नरवर्म-

॥ १७ ॥

निपतितस्तत्रा^{रुज}मितां घोलनां । नानाकष्टकरां गतस्तदपि नो ज्ञूयो नृतामेश्रुते ॥ ए ॥ अथ र-
त्नदृष्टांतः—

श्रेष्ठी पुराऽनूदननामधेयो । नैकानि रत्नानि महार्थज्ञांजि ॥ आसन् गृहे तस्य परं स
तेषां । मोहात्सदा विक्रयमीदृते न ॥ १० ॥ देशांतरे सोऽगमदन्यदाथ । रत्नानि निष्कास्य
तदीयपुत्राः ॥ सर्वाणि वैदेशिकवाणिजानां । समर्पयामासुरनद्वपमूढ्यैः ॥ ११ ॥ ततो गृहे
पर्वदिने प्रचक्रु—रूध्वं ध्वजांस्ते धनकोटिमानाः ॥ यद्वाऽचलायाः श्रिय एतेदेव । फलं जनैः
कीर्त्तिरवाप्यते यत् ॥ १२ ॥ धनः स्वगेहे समये समेतो । रत्नानि स्वीयानि न पश्यतिस्म ॥
ततः स पप्रब्ध सुतान् समस्तान् । तेऽन्यूचुरस्मै सकलं स्वरूपं ॥ १३ ॥ कोपारुणांगस्तत ए-
ष ऊचे । रेरे कुपुत्रा रचितं किमेतत् ॥ रे यात यार्तालर्मलं जवज्जी—रत्नैर्विना नांगमनीय-
मत्र ॥ १४ ॥ रत्नालोकपरास्ततः प्रतिदिशं सर्वेऽथ तस्यांगजा । जग्मुस्तेऽपि कदापि दैवव-
शतस्तान्याप्नुवंति चिरं ॥ रत्ना^{तम्}न्नं नरजन्म मोहवशतो हा हारितं हेलया । नासायेत पुन-
श्चतुर्गतिर्महो जीवैर्त्रमन्निर्जृशं ॥ १५ ॥ अथ स्वप्नदृष्टांतः—

चरित्र

॥ १७ ॥

नरवर्म-

॥ १८ ॥

धूर्तेषु धूर्तः सरलो हितेषु । मुग्धेषु मुग्धश्चतुरेषु दक्षः ॥ निजैर्गुणैश्चित्रितविश्वलोकः ।
श्रीमूलदेवोऽजनि राजपुत्रः ॥ १६ ॥ जूर्मीं भ्रमन् पादबलेन वृत्तिं । कुर्वन् मठे कार्पटिकेन
सार्द्धं ॥ सुष्वाप चंद्रं वदने विशंतं । स्वप्ने ददर्शैष समं च तेन ॥ १७ ॥ अश्रोत्रितः कार्पटि-
कः प्रज्ञाते । स्वप्नं जगौ कार्पटिकव्रजानां ॥ तेऽप्याहुरस्मै शशिसंनिकाशं । लब्धासि ज्ञो
रोट्टकमेकमत्र ॥ १८ ॥ मध्याह्नकाले स गतोऽयं जिह्वां । ससर्पिषं रोट्टकमेकमाप ॥ चखा-
द तुष्टोऽजनि खंडतो वा । संतुष्यति श्वानं तु केसरीशः ॥ १९ ॥ श्रीमूलदेवः श्रुतिशास्त्र-
विज्ञो-पाध्यायपार्श्वे फलदानपूर्वं ॥ स्वप्नं जगित्वा फलमापप्रभ ॥ स प्राह राज्यं जविताऽ-
चिरात्ते ॥ २० ॥ आनंद्य तद्वाक्यमथो पुरांत-जिह्वाप्तकुड्मपाषकणैर्गुणैः ॥ मासोपवासा-
दितपःकृशस्य । सोऽकारयत्पारणकं सुसाधोः ॥ २१ ॥ सज्जावतः कारितपारणस्य । श्रीमूल-
देवस्य नज्जोगणस्था ॥ देवांगना कापि बज्जाण हृष्टा । ज्ञो ज्ञोगयुक्तं हि वरं वृणीष्व ॥ २२ ॥
प्रोच्चैर्जगौ तांप्रति मूलदेवः । सहस्रहस्तींश्चिराजमानं ॥ प्रयत्नं राज्यं गणिकां गुणाढ्यां । तां
देवदत्तां मम देहि देवि ॥ २३ ॥ जविष्यतीदं ध्रुवमेव सर्वं । प्रोच्येति याता निजमास्पदं सा

चरित्र

॥ २८ ॥

नरवर्म-

॥ १९ ॥

॥ ययौ दिने सप्तमके स मूल-देवोऽस्तकंपां नगरीं च चंपां ॥ १४ ॥ तस्यामपुत्रे नृपतौ वि-
नष्टे । सर्वां पुरीं भ्राम्यति पंचदिव्ये ॥ न कोऽपि जज्ञे नृपपट्टयोग्य-स्ततस्तदागादनुमूलदेवं
॥ १५ ॥ राज्यान्निषेकं कृतवांस्तदास्य । जयध्वनिः खे भुवि विस्तृतश्च ॥ श्रीमूलदेवोऽजनि
नूमिपालः । किमन्यथा दैवतगीर्जनेन्तु ॥ १६ ॥ जातं दिनैः सप्तजिरस्य राज्यं । स्वप्ने समा-
नेऽपि सदस्रनागं ॥ श्रुत्वा ततः कार्पटिको विषसो । हा स्वप्नरत्नं चणकैरहारि ॥ १७ ॥
हाराम्भ्रं बहुवातिकं कवलयन् ज्ञोज्यं जमो निक्षुक-स्तत्स्वप्नाय पुनः पुनरचयते स्वापं त-
ले शीतले ॥ इत्थं खेदगतः कदापि लज्जते स स्वप्नमेतत्परं । ब्रष्टो मर्त्यज्ञवात्पुनर्न लज्जते
जीवो ज्ञवं मानुषं ॥ १८ ॥ अथ राधावेधदृष्टांतः—

पूर्वमिंद्रपुरे जज्ञे । राजा दत्तो दयान्वितः ॥ पोषणात्पालनाज्जातः । प्रजानां जनकोप-
मः ॥ १ ॥ जज्ञुर्द्वाविंशतिस्तस्य । श्रीमालीप्रमुखाः सुताः ॥ कैलासप्रतिविंबेन । रुद्रा द्वि-
गुणिता इव ॥ २ ॥ कळपडुमस्य शाखाव-ज्जहिरेऽनेकशः प्रियाः ॥ एकाऽस्य मंत्रिसूः पत्नी
। पाणिग्रहदिनेहिता ॥ ३ ॥ अथान्यदा क्रतुस्नातां । गवाक्षस्थां पितुर्गृहे ॥ राजपाटीं व्रज-

चरित्र

॥ १९ ॥

॥ १९ ॥

नरवर्म-

॥ ३० ॥

न राजा । तामपश्यत् शची^{छा}श्रियं ॥ ४ ॥ पप्रच्छ पुरुषं केयं । सोऽवक् देव तव प्रिया ॥ ततो
रात्रिं तथा सार्द्धं-मवसन्नृपपुंगवः ॥ ५ ॥ तस्याः कुक्षौ ज्ञाग्ययोगा-त्पुण्यपात्रमेवातरत् ॥
कोऽपि गर्जतया जीवः । शुक्तौ मौक्तिकवत्तदा ॥ ६ ॥ तदा नृपोक्तसंकेतान् । प्रसादांश्च दि-
नं च तत् ॥ आपृच्छय सचिवः पुत्रीं । पत्रे मंत्रमिवालिखत् ॥ ७ ॥ पुत्रं सुरेन्द्रताख्यं । पूर्वा-
शेव दिवाकरं ॥ प्राप्ते काले प्रसूता सा । स्वजनप्रमदप्रदं ॥ ८ ॥ पर्वताग्निकबहुल-सागरा-
स्तद्दिनेऽपरे ॥ जज्ञिरे गृहदासीज्यो । दिग्ज्यस्तारा इवांगजाः ॥ ९ ॥ तैर्दिग्जरूपकैः सार्धं ।
क्रीमां कुर्वन् निरंतरं ॥ रेजे सुरेन्द्रतोऽसौ ।^{इन्द्र}जयंत इव सुंदरः ॥ १० ॥ कलार्थमन्यदा मंत्री
। कलाचार्याय तं ददौ ॥ अन्ये राजसुतास्तत्र । न्यस्ताः संति पुरैव हि ॥ ११ ॥ ते सौख्य-
लालिता मत्ता । महा^{जि}दुर्ललिताः सदा ॥ न कुर्वन्ति कलाज्यासं । स्वेच्छाचारविहारिणः ॥ १२ ॥
किञ्चिद्वदन्तमाचार्यं । संमुखं तामयन्त्यमी ॥ न सहन्ते वचोमात्रं । ह्री दुर्जेया मदा यतः ॥
॥ १३ ॥ गृहे गत्वा जगदुस्ते । मातृज्यो निजतामनं ॥^{मि}चुकुशुस्ता अपि जृशं । कलाचार्यं रुषा-
कुलाः ॥ १४ ॥ उपेक्षते कलाचार्य-स्तानुन्मादवशंवदान् ॥ छुरिका कांचनस्यापि । क्षिप्यते

चरित्र

॥ ३० ॥

॥ ३० ॥

नरवर्म-

॥ ३१ ॥

किं निजोदरे ॥ १५ ॥ कलाचार्यं जगौ मंत्री । तथा ताड्यः स्वपुत्रवत् ॥ यथा जानात्ययं मंथु ।
स्वनामसदृशाः कलाः ॥ १६ ॥ स विनीतः कलाज्यासं । प्रचक्रे गुरुताम्रितः ॥ जायते हि
कलावृद्धयै । विनयो मुख्यकारणं ॥ १७ ॥ अनध्याया इवैतस्य । डिञ्जकाः स्खलनां व्यधुः ॥
स च प्रमादं खलव-न्मुंचन् शिक्कारतोऽज्जवत् ॥ १८ ॥ अनुक्रमेण ताः सर्वा । राधावेधादि-
काः कलाः ॥ शिक्कयित्वा कलाचार्यं । आर्पयत् सचिवाय तं ॥ १९ ॥

अथ श्रीमथुरापुर्या । जितशत्रुनृपोऽजनि ॥ सदा यस्य यशोहिंसो । रमते मानसे स-
तां ॥ २० ॥ तनया निर्वृतिनाम्नी । लावण्यैकनिकेतनं ॥ जूपतेस्तस्य ज्ञातिस्म । लक्ष्मीरि-
व पयःपतेः ॥ २१ ॥ संजातयौवनोदग्रा । सा संस्त्रप्य विभुष्य च ॥ जनन्या मुमुचे जूप-
पार्श्वे निधिरिव श्रियां ॥ २२ ॥ राजोचे वरयोग्यां तां । वत्से स्वहे वरं वृणु ॥ राधावेधक-
लागेहं । जूयात्तात वरो मम ॥ २३ ॥ जूरिसैन्यकलामात्य-युक्तां तां नृपतिस्ततः ॥ प्रैषीदि-
दपुरे दत्त-पुत्रै रम्यकलैः कलैः ॥ २४ ॥ असौ मदीयपुत्राणा-मागतास्ति स्वयंवरा ॥ प्रवे-
शोत्सवमेतस्या । दत्तो दर्षादिति व्यधात् ॥ २५ ॥ मंत्रिणो जूपतिं प्रोचु-र्विविधांस्तनयां-

चरित्र

दीप्तका-

॥ ३१ ॥

नरवर्म-

॥ ३१ ॥

स्तव ॥ श्रुत्वा कलोज्ज्वलानेषा-ऽगतास्ति गुणरागिणी ॥ २६ ॥ ततस्ते तनयो योऽस्या ।
राधावेधादिकां कलां ॥ दर्शयिष्यति तस्यैषा । हर्षेणोद्गाहमिच्छति ॥ २७ ॥ कारयित्वा पुरे
शोभां । जूपो निजसुतैर्वृतः ॥ रचितस्फारशृंगारः । सपौरो निर्ययौ बहिः ॥ २८ ॥ मंरुपं
कारयित्वाथ । चक्रे स्तंजः समुच्छ्रितः ॥ वामप्रदक्षिणावर्त्त-^{भ्रम}त्राम्यच्चक्राष्टकान्वितः ॥ २९ ॥
अधोमुखी स्तंजमूर्ध्नि । स्थापिता यंत्रपुत्रिका ॥ अग्निधां राधेति यस्या । आहुः शास्त्रविदो
नराः ॥ ३० ॥ अधस्तैलजृते कुंडे । न्यस्तनेत्रेण घन्विना ॥ बाणमूर्ध्वमुखं मुक्त्वा । सा वे-
ध्या वामचक्षुषि ॥ ३१ ॥

तत्रागात्कृतशृंगारा । पाणौ कृत्वा वरस्रजं ॥ सा बाला स्वीयरूपेण । प्रत्यक्षेव सुरांग-
ना ॥ ३२ ॥ आद्यं श्रीमालिनं पुत्र-माकार्याह कृतीश्वरः ॥ विध्वा राधामिमां कन्यां ।
सार्द्धं राज्यश्रियोद्गह ॥ ३३ ॥ सोऽथ जातसज्जाहोन्न-कंपमानकरद्वयः ॥ नाऽशक्रोऽनुरादा-
तुं । का वार्त्ता बाणकर्षणे ॥ ३४ ॥ यथातथा समुत्थाय । बाणमाकृष्य पाणिना ॥ यत्र वा
तत्र वा यात्वि-त्युक्त्वा सोऽथ मुमोच तं ॥ ३५ ॥ गत्वा चक्रांतं तद्बाणो । जग्राग्रो न्यपत-

चरित्र

॥ ३२ ॥

नरवर्म-

॥ ३३ ॥

ब्रुवि ॥ अजाग्रती कला यद्वा । विडम्बयति कं न हि ॥ ३६ ॥ अथ श्याममुखो नृपो । द्वि-
तीयं सुतमादिशत् ॥ तत्राऽशक्तः सोऽपि जज्ञे । लोकानां हास्यजाजनं ॥ ३७ ॥ अन्नव्याः प्राणि-
नो ग्रंथि-ज्ञेदं कुर्वति नो यथा ॥ तथैव तेषु नैकोऽपि । राधावेधं व्यधात्क्रमात् ॥ ३८ ॥ त-
तश्चिन्ताचितोदग्ध-चैतन्यो नृपतिस्तदा ॥ चिन्तयामास हा चित्ते । कथं पुत्रैर्विम्वितः ॥ ३९ ॥
वरं कुलं विना पुत्रै-र्न जातैरपि निष्कलैः ॥ अवृक्तं वनं रम्यं । न पुनर्विषवृक्तं ॥ ४० ॥
शुष्कार्कपत्रनिःश्रीक-वदनं धरणीधवं ॥ मंत्री स्माह प्रजो चिन्ता । क्रियते किं ज्ञवाद्दृशैः ॥
॥ ४१ ॥ एकः पुत्रस्तवाद्यापि । विद्यते मम सद्गनि ॥ पूर्वसंकेतमाख्याय । राज्ञः संस्मा-
रितो हृदि ॥ ४२ ॥ शीघ्रमाकारितस्तत्र । तां सज्जां प्रविशन्मुदा ॥ निजाकृतेर्विलासेन । लो-
कांस्तोषयतिस्म सः ॥ ४३ ॥ सर्वराजनकादिष्टो । राधावेधस्य कर्मणि ॥ स सिंह इव निः-
क्षोजो । गत्वा स्तंजतले स्थितः ॥ ४४ ॥ बद्ध्वा परिकैरं सम्यक् । बाणमाकृष्य निश्चलः ॥
अधोमुखस्तैलपात्रे । चक्रभ्रमणमैकत ॥ ४५ ॥ श्रीमालिपर्वताद्यास्ते । पार्श्वस्थाः स्खलनां
व्यधुः ॥ नदस्तार्सिः कलाचार्यः । पुरोऽस्थान्तर्जनापरः ॥ ४६ ॥ राधाया वेधमकरो-दयं गु-

५

७७६

चरित्र

क०:

॥ ३३ ॥

नरवर्म-

॥ ३४ ॥

^{पाण्डवः} एनिकामिव ॥ अथवा दुष्करं किं स्यात् । सर्वज्यस्तकलावतां ॥ ४७ ॥ कन्या सा वरमा-
लिकां पुलकिता कंठे न्यधाक्षर्यणं । पुष्पाणां विदधुः सुरा जयजयारावं जना निर्ममुः ॥ रा-
जा मंत्रिवरस्तथा परिकरो जज्ञे महानंदज्ञू-विद्या कस्य न विस्मयाय भुवने हज्जागरूका
ज्ञवेत् ॥ ४८ ॥ वर्यः कृतार्थः ससुतः सराज्यो । जज्ञे त्वयाहं तनयोत्तमाय ॥ स्तुत्वेति रा-
जार्पितराज्यज्ञारः । सुरेन्द्रतोऽजनि सौख्यज्ञागी ॥ ४९ ॥ राधावेधमतीव दुष्करममुं कृत्वा-
पि केचिन्नरा । जायंते सुखज्ञाजनं परमहो मानुष्यजन्मोद्भितः ॥ जीवो दुर्जलितः सदा
निपतितः संसारचक्रव्रमे । नृत्वं नो लज्जते सुनिवृत्तिसुखश्लेषावहं हा पुनः ॥ ५० ॥ इति
राधावेधदृष्टांतः ॥

अस्ति हृदो योजनलक्षमान-स्तोयानि यस्य स्थगितानि संति ॥ ^{अथवा} सेवालजालैर्जटिलैर्ज-
वस्थ-प्राणीव कर्मप्रकरैर्दुरंतैः ॥ ५० ॥ अनेकशो मत्स्यकुलानि तत्र । संत्यन्यदा वायुवशेन
जज्ञे ॥ ^{अथवा} सेवालज्ञेदादिवरं च तेन । मत्स्याग्रणीः कोऽपि नज्जो ददर्श ॥ ५१ ॥ राकेडुकां-
त्या विमलं विहायो । विलोक्य दर्शद्विदुतारतारं ॥ ^{अथवा} अदृष्टपूर्वं निजमत्स्यवर्गं । वीक्षार्थमाभ्र-
^{तादा}

चरित्र

॥ ३४ ॥

नरवर्म-

॥ ३५ ॥

यितुं जगाम ॥ ६० ॥ हस्तीव यूथेन वृतः स मत्स्यै-व्रजाम पश्यन् विवरं समंतात् ॥ वा-
तेन जूयो मिलितं तदेवं । विलोकमानोऽपि परं न लेजे ॥ ६१ ॥ तादृक्सेवालजालैर्विरल-
विरलैरावृते चर्मकल्पै-व्रामं व्रामं हृदेऽस्मिन् श्रमरहितमना एष मत्स्यस्तदेव ॥ वीक्षांचक्रे
कदाचिद्विवरमिह परं नाश्रुते कर्मजालै-व्याप्तः संसारचक्रे गतमनुजजनिर्मानुषो मानुषत्वं
॥ ६२ ॥ इति चर्मदृष्टान्तः ॥

शतजारमयो लोह-गोलकः शक्तितो दिवः ॥ देवेन मुक्त आयाति । मासैः षन्निर्यदेव हि
॥ ६३ ॥ रज्जोः प्रमाणमेकस्य । तदेव कश्चित् जिनैः ॥ चतुर्दशजिरेताजि-लोकमानं प्रकीर्त्ति-
तं ॥ ६४ ॥ एकरज्जुप्रमाणेन । विद्यते जूमिमंडलं ॥ द्विगुणा द्विगुणा मानैः । संत्यस्मिन्
द्वीपसागराः ॥ ६५ ॥ गतेषु तेष्वसंख्येषु । स्वयंजूरमणोतिमः ॥ एकरज्जुप्रमाणेन । विद्यते
सागरो महान् ॥ ६६ ॥ प्राच्यां मुक्तं युगं तस्मिन् । पश्चिमायां तु संबिला ॥ दुर्घटो हि मि-
थो मेलः । कल्लोलाहतयोस्तयोः ॥ ६७ ॥ असंख्याते गते काले । ह्योर्मेलोऽपि दैवतः ॥ यु-
गन्धिं संबिलायाः । प्रवेशो दुष्करो यथा ॥ ६८ ॥ तथा कर्मोर्मिजिर्बाढं । प्रेर्यमाणस्य देहि-

चरित्र

विवालयामा-

॥ ३५ ॥

नरवर्म-

॥३६॥

नः ॥ अपारे जवपाशोधौ । दुर्लभं मानुषं जनुः ॥ ३६ ॥ इति युगदृष्टांतः ॥ अथ परमाणुदृष्टांतः ॥—

स्तंभं सुरः कोऽपि महांतमेकं । खंभानि कृत्वा च विचूर्ण्य तूर्णं ॥ ततः स चूर्णं परमाणुरूपं । चिक्रेप सर्वं नलिकांतराले ॥ ३७ ॥ शीघ्रं स गत्वा सुरशैलचूलां । ददौ महाफूत्कृतिमेकवारं ॥ ययुस्ततो वातवशेन नुत्रा । दिशो दिशं ते परमाणवो डाक् ॥ ३८ ॥ देवो वा दानवो वा पुनरपि परमाणूनमून मेलयित्वा । स्तंभं तैरेव कुर्यादपि विधिवशतः काकतालीयनीतेः ॥ मानुष्याङ्गष्ट एष प्रबलबलमहामोहराजस्य वश्यः । सद्धर्मं मानुषत्वं परमिदं लज्जते नैव जीवो जनेऽस्मिन् ॥ ३९ ॥ दृष्टांतमालाजिरमूजिराप्य । सन्मानुषत्वं जिनधर्मयुक्तं ॥ निमेषमात्रोऽपि विवेकविज्ञैर्धर्मप्रमादो न कदापि कार्यः ॥ ४० ॥ मानुष्यजन्मन्यनि जूषता या । रसाक्षसालोपरि मंजरी सा ॥ तत्रापि यो रम्यविवेकपोषो । निस्सीमज्ञाग्याविसरः स जंतोः ॥ ४१ ॥ इदं समग्रं नृप धर्मसेवना—ज्वत्यजूजाव्यमलं शरीरिणां ॥ धर्मः स सम्यक्तववशेन जायते । तद् ज्ञातयोर्देवगुरुस्वरूपयोः ॥ ४२ ॥ तत्राहि—

चरित्र

प्रेरित-

॥ ३६ ॥

नरवर्म-

॥ ३७ ॥

निरंतरं-

यो वर्जितः पंचज्जिरंतरायै-र्हास्येन रत्याऽरतिज्जीतिशोकैः ॥ मिथ्यात्वकामाऽविरतिप्र-
मीला-द्वेषैर्जुगुप्साजडतारिरागैः ॥ ७६ ॥ अमीज्जिरष्टादशज्जिर्विमुक्तो । दोषैस्तमःपुष्टिकृते
प्रदोषैः ॥ तथा चतुस्त्रिंशदुदारसार-विस्तारिशोर्जातिशयार्जिगम्यः ॥ ७७ ॥ समस्तजीवे करुणा-
शरीरः । संप्राप्तसंसारपयोधित्तीरः ॥ देवाधिदेवः कृतशक्रसेवः । सर्वाविज्ञासी शिवसद्भावासी
॥ ७८ ॥ श्रीवीतरागो भुवि ज्ञाति योऽत्र । स एव देवो न परे सदोषाः ॥ नित्यं मनःकायव-
चःप्रपंचै-र्ध्येयः प्रणम्यः स्तवनीय एषः ॥ ७९ ॥ दिने निशायां पथि कानने गृहे । स्वापे
सुखे दुःखजरेऽप्यनारतं ॥ यो वीतरागं हृदयान्न मुंचति । तं मुक्तिरामोद्दहनाय बांढति ॥
॥ ८० ॥ सकामाः सरामाः समानाः समोहाः । सदंज्ञाः सलोज्ञाः सकोपाः सपापाः ॥ य-
दि स्युश्च देवास्तदा को विशेषो । नरैः सार्द्धमेषां समानत्वज्ञाजां ॥ ८१ ॥ अन्यत्र देवे वि-
गतस्वरूपा । श्रीवीतरागे कृततत्त्वरूपा ॥ विनिश्चितार्था हृदि देवबुद्धि-र्या जायते सा सुकृ-
तस्य गर्जा ॥ ८२ ॥ अथ गुरुः—

षमूजेदयुक्तं व्रतमाचरंतः । षमूजीवकायान् परिपालयंतः ॥ अकल्प्यमाहारमनाहरंतो ।

चरित्र

द्विजै-

॥ ३७ ॥

नरवर्म-

॥ ३८ ॥

अदेला-

नैवाददाना गृहिजाजनानि ॥ ८३ ॥ पट्यंकमासंदिकमुज्जहाना । गेहे निषयां च न संदधा-
नाः ॥ आजन्मतः स्नानमनाचरंतः । स्वदेहशोभां परिवर्जयंतः ॥ ८४ ॥ अत्युग्ररूपं यतिपा-
लनीय-माचारमष्टादशधां दधानाः ॥ त्रिगुप्तिगुप्ताः समितीश्च पंच । प्रपंचयंतश्चतुरारवधौनाः
॥ ८५ ॥ नवापि तत्त्वानि विचारयंतः । सिद्धांतसिंधुं हृदि धारयंतः ॥ उत्सर्गमार्गेऽप्यपवाद-
मार्गे । विचारवंतो विगतप्रमादाः ॥ ८६ ॥ कुर्वंत उच्चैर्द्विविधं तपोऽपि । सर्वक्रियायां बहुधा
विधिज्ञाः ॥ हृद्भाणिकायैरपि संबहंतः । स्वाध्यायपीयूषरसं पिबंतः ॥ ८७ ॥ परोपकारप्रव-
णाः स्वसत्त्वा-ऽनुरूपयत्नायतमानचित्ताः ॥ समस्तविध्वस्तकुर्मयोगाः । साधुक्रियासु प्रव-
लोपयोगाः ॥ ८८ ॥ ममत्वमायामदमानलोभ-क्रोधादिजावारिगणं जयंतः ॥ संत्यक्तसंगा
अतिशांतदांताः । सद्धर्मकर्माचरणेन कांताः ॥ ८९ ॥ प्रबोधयंतो जविकांबुजानि । सच्चक्रद्वयं
परिपोषयंतः ॥ मोहांधकारप्रसरं हरंतो । महःस्वरूपा भुवि ज्ञानुरूपाः ॥ ९० ॥ चंशेपमा-
नाः कृतसच्चकोर-प्रमोदपूरा वरतारकेशाः ॥ मेरूपमा निश्चलचित्तवृत्त्या । निराश्रयत्वादिनि-
लोपमानाः ॥ ९१ ॥ अधृष्यज्ञावेन मृगारिकलपाः । शौण्डीर्यचर्यान्निर्वस्तज्ञावाः ॥ गंज्जीर-

चरित्र

दृष्टं चाल-

अन-

॥ ३८ ॥

नरवर्म-

॥ ३९ ॥

जावेन पयोधितुड्याः । सर्वसद्वत्वेन वसुंधराज्ञाः ॥ ९२ ॥ शिष्यप्रशिष्यावलिदत्तशिक्षा । द-
क्षेषु मुख्याः कृतजीवरक्षाः ॥ चारित्रसंसाधनवद्वक्त्राः । सदर्पमोहोरगरंगतांदर्याः ॥ ९३ ॥
अकिंचनाः कांचनलो^{मय}ष्टुड्याः । समस्तलोकोद्धृतपापशड्याः ॥ एवंविधाः श्रीनरवर्मराजन् ।
सदागमज्ञा गुरवो ज्ञवन्ति ॥ ९४ ॥ अनादिसंसारपयोधिमध्ये । पोताय^{नी}मानेषु मुनीश्वरेषु ॥
उक्तस्वरूपेषु गुरुत्वबुद्धि-र्यस्यास्ति सम्यक्तवगुणोऽपि तस्य ॥ ९५ ॥ एजिर्गुणौघैः परिवर्जि-
ता ये । प्रद्वेषपोषाय सखीज्वन्तः ॥ सारंजलोकव्यवहाररंगा । रामारंभारागवशीकृतांगाः ॥
॥ ९६ ॥ कुसंगलीलादितसत्यशीलाः । कुग्राहमूलाः प्रमदानुकूलाः ॥ अत्यंतमोहाः कुगति-
प्ररोहा । विज्ञेन ते दूरत एव हेयाः ॥ ९७ ॥ स्वालिङ्गिनो वा परलिङ्गिनो वा । सुमार्गबाह्याः
कुगुरुस्वरूपाः ॥ स्वयं प्रमादोद्भिततत्त्वरूपाः । कूपा इव त्याज्यपदे विधेयाः ॥ ९८ ॥ तीर्थिक-
रेज्यो गतरागमोह-द्वेषोदयेज्यः । सद्दयाशयेज्यः ॥ एकांतनित्योपकृतौ स्थितेज्यो । यो जात आ-
दौत्रिपदीप्रदानात् ॥ ९९ ॥ गणंधरैर्लब्धधरैः सुधीरैः । संसूत्रितो यः सुविचित्रसूत्रः ॥ अने-
कस्वर्णप्रचयेन पूर्णा । मुक्ताकरंडश्रियमाततानः ॥ १०० ॥ दृष्टान्तयुक्तिस्थितिहेतुयुक्त । आ-

चरित्र

गच्छ

लक्ष्मी-

॥ ३९ ॥

नरवर्म-

॥४०॥

द्यंतमध्ये व्यञ्जिचारमुक्तः ॥ अनेकधा जूतनयप्रपंच-चातुयचारीकृतविश्वविश्वः ॥ १ ॥ रत्नप्र-
दीपः शीवमार्गगानां । दिवाकराजो ज्ञविकांबुजानां ॥ सुधोपमानो विबुधव्रजानां । पोतो
ज्ञवाब्धौ पततां जनानां ॥ २ ॥ सिद्धांत एषः कृतकर्मजालो । वसत्यवश्यं हृदयांतराले ॥ य-
स्य प्रसन्नीकृतमानसस्य । स एव धन्यः सुकृती कृती च ॥ ३ ॥ अदेवेदेवौ कुगुरुं गुरुं वा ।
कुधर्मधर्मावहितं हितं वा ॥ गुणागुणौ वा बहुपापपुण्ये । न वेत्ति जंतुः समयेन हीनः ॥४॥
जिनप्रणीते शुद्धधर्ममार्गे । विश्वत्रयीद्योतिपदार्थसाक्षि ॥ जीवादितत्वे च तत्रेति बुद्धिः । संजा-
यते ज्ञव्यजनस्य ज्ञाग्यात् ॥ ५ ॥ देवे गुरौ श्रीसमये नरेश । शंकादिदोषाऽकलुषीकृतस्य ॥
संपद्यते या प्रतिपत्तिरुच्चैः । सम्यक्तवमेतत्प्रवदंति विज्ञाः ॥ ६ ॥ त्रैलोक्यपद्मोदयकारकेऽस्मि-
न् । सम्यक्तवतत्वे सति ये पदार्थाः ॥ पाढ्याः प्रहेयाः ^{सा}अथ ^{प्रमाण}लिंगजूताः । संक्षेपतस्तान् कथ-
यामि राजन् ॥ ७ ॥

ठविहजयणा ६ चउ सद्वहण ४ उ तिलिंगं ३ दसविणय, १० तिसुद्धि ३ पंचगयं दोसं ५
अष्टपञ्चावण ८ जूसण ५ लखणपंचविहसंजुतं ५ ठप्रावणज्ञावियं च ६ ठठाणं इय सत्तस-

चरित्र

॥ ४० ॥

नरवर्म-

॥ ४१ ॥

द्विलक्षणज्ञेयविसुद्धं च सम्मत्तं ॥ जीवादितत्त्वेषु सुसंस्तवो यः । सेवा सुदृष्टिव्रतिनां न संगः
॥ उत्सूत्रज्ञाज्ञां च कुदर्शनानां । श्रद्धा चतुर्धा परिपालनीया ॥ ८ ॥ अर्हत्प्रणीतगमजंगन-
र्यानुयोग-सुश्रूषणं प्रतिदिनं जिनधर्मरागः ॥ श्रीमज्जिनेषु जिनधर्मरतेषु वैया-वृत्यं त्रिधेति
मुनयः प्रवदन्ति लिंगं ॥ ९ ॥ पंचप्रकारे परमेष्ठिवर्गे । धर्मे श्रुते शासनचैत्ययोश्च ॥ सदृशने
यो विनयः स विज्ञै-र्विज्ञेयमिदं दशधापि सम्यक् ॥ १० ॥ देवो जिनो जिनमतं जिनमार्ग-
रक्ताः । संसारसारमिति शुद्धिरिह त्रिधेयं ॥ शंकादिदोषनिवहो ननु पंचज्ञेदः । सम्यक्तवदूष-
णकरः परितोऽपि हेयः ॥ ११ ॥ वादी कविर्धर्मकथस्तपस्वी । नैमित्तिकः प्रावचनी सुसिद्धः
॥ विद्याधरोऽष्टौ प्रतिज्ञाप्रज्ञावात् । प्रज्ञावकाः श्रीजिनशासने स्युः ॥ १२ ॥ कौशड्यमुच्चै-
र्जिनशासनेऽस्मिन् । प्रज्ञावनातीर्थनिषेवनानि ॥ ज्ञक्तिस्थिरत्वं सुगुणाश्च पंच । सम्यक्तवमेते
परिज्ञूषयन्ति ॥ १३ ॥ स्युः पंच राजन्निह लक्षणानि । निरन्तरायोपशमः समंतात् ॥ संवेग-
रंगः करुणान्निषंगो । निर्वेद आस्तिक्यमतिस्तथा या ॥ १४ ॥

कुतीर्थिकानां च कुदेवतानां । कुतीर्थिकैराश्रितजैनमूर्तेः ॥ संज्ञाषणाऽहारसुगंधिदान

चरित्र

॥ ४१ ॥

नरवर्म-

॥ ४१ ॥

—स्तुतिप्रणामालपनं न कार्यं ॥ १५ ॥ राजान्नियोगोऽथ गणान्नियोगो । बलान्नियोगश्च सु-
राज्ञियोगः ॥ कांतारवृत्तिर्गुरुनिग्रहो वा । आकारषट्कं जिनशासनेऽदः ॥ १६ ॥ अस्तीति
नित्यः कुरुते कृतानि । भुंक्तेऽस्ति निर्वाणमथास्ति मोक्षः ॥ स्थानानि सम्यक्त्ववताममूनि ।
श्रद्धानगम्यानि ज्ञवंति षोढा ॥ १७ ॥ मूलं द्वारं प्रतिष्ठान—माधारो ज्ञाजनं निधिः ॥ सम्य-
क्त्वं सर्वधर्मस्य । षोढा तज्जावना ज्ञवेत् ॥ १८ ॥ व्याख्या—देइ लहु मुक्कफलं । दंसणमू-
ले दढंमि धम्मडुमे ॥ मुत्तुं दंसणदारं । न पवेसो धम्मनयरंमि ॥ १९ ॥ नंदइ वयसादाउ ।
दंसणपीढंमि सुपइढंमि ॥ मूलुत्तरगुणरयणाणं । दंसणं अरकयनिहाणं ॥ २० ॥ सम्मत्तम-
हाधरणी । आहारो चरणजीवलोयस्स ॥ सुयसीलमणुन्नरसो । दंसणवरज्जायणे धरइ ॥ २१ ॥
इति सम्यक्त्वसप्तषष्टिजेदाः ॥

सम्यक्त्वमिहं नृप सप्तषष्टि—जेदैर्विशुद्धं प्रतिपालनीयं ॥ स्थानानि मिथ्यात्वमयानि या-
नि । ज्ञवंति ज्ञूयः प्रवदामि तानि ॥ १८ ॥ स्नानानि दानं पितृपिंरुपातनं । होमोपवासा-
दितपोनिषेवनं ॥ संक्रांतिसोमग्रहणादिकाः क्रियाः । न कळपते लौकिकतीर्थसंगमे ॥ १९ ॥

चरित्र

॥ ४१ ॥

नरवर्म-

॥ ४३ ॥

प्रशान्त-

गोपूजनं चंद्रशप्रदानं । लाज्जाय लंबोदरपूजनं च ॥ ^{गणेश-}षष्ठ्यर्चनं मातृनिवेशनानि । जिने प-
रे वाऽप्युपयाचितानि ॥ १० ॥ ^{हृत्पुं}हाड्यादिपूजा पितृपिंडपातः । शनैश्चरे तैलतिलप्रदानं ॥ मि-
थ्यात्वदेवीसुरवैद्यनाथ-पूजा ^{महादेव-}रवींद्रोदिवसे तपांसि ॥ ११ ॥ ^{श्याम-}श्राद्धस्थितिर्नूतशरावकार्पणं ।
षाण्मासिकी वार्षिकी ह्यग्निकारिका ॥ पूजाविज्ञूषापरिधानवासरे । यो रुक्मिणीरंगिणिसोनि-
णीकृते ॥ १२ ॥ ^{पुत्रपद-}कुट्टष्टिवर्गे पदपातज्ञाषणं । बुधाष्टमीपूजनमुत्तरायणं ॥ जलांजलिर्वारिघटा-
दिगोचर-प्रपाप्रदानं शिवरात्रिजागरः ॥ १३ ॥ रेवंतमार्गाधिपपूजनानि । मिथ्यादृशां सद्म-
नि लाज्जदानि ॥ माघे निशिस्नानधृतादिदानं । कन्याधनं पादपरोपणानि ॥ १४ ॥

मिथ्यात्वधर्मश्रुतिरिंजाल-प्रेक्षा कुमारीजनज्ञोजनादिकं ॥ पुत्रीपतेर्दर्शदिने च ज्ञो-
जनं । धर्माय कूपादिसरःसुखौननं ॥ १५ ॥ अनेकधा लोकगतेष्वनादिषु । स्थानेषु मि-
थ्यात्वमयेषु जूपते ॥ ^{दलराज-}अब्धेर्जलानां चुलुकोपमान्यथ । प्रोक्तानि वर्ज्याणि तथा पराण्यपि ॥
॥ १६ ॥ अत्रैर्विमुक्तो दिनकृत्तिशैश-स्त्यक्तो मलौघैर्मुकुटो मणिश्च ॥ विज्ञाति यच्च द्युति-
जालमाली । सम्यक्तवमेत्नी रहितं तथैव ॥ १७ ॥ अस्मिन् हृदंतः स्फुरति त्रिलोक्यां । त-

चरित्र

महादेव-

कृष्ण-स्थी-

पुत्रपद-

॥ ४३ ॥

नरवर्म-

॥ ४४ ॥

नास्ति यन्नोदयमेति सौख्यं ॥ अस्यैव सम्यक्तवगुणस्य योगा-ज्जनाः शिवस्याश्रयिणो ज्ञवन्ति
॥ ३७ ॥ आरोग्यं यो निर्मलबोधिबीजं । हृत्केत्रज्ज्यूषां सुविवेकतोयैः ॥ वृद्धिं नयेत् प्राज्यर-
माविलास-सौजाग्यनैरोग्यफलं स भुंक्ते ॥ ३८ ॥ ब्रह्मयुषः स्युः कुगतौ न पूर्व । तदास्य
लब्ध्या सुगतिं प्रयांति ॥ चिन्तामणौ चुम्बति पाणिपीठं । किं क्वापि दारिद्र्यदशा समेति ॥
॥ ३९ ॥ वातैर्यथा तृप्यति नागवर्गः । पयोन्नरैर्जीवति जीवलोकः ॥ सुधान्नरैर्हृष्यति देवलो-
को । धर्मं तथा पुष्यति बोधिबीजं ॥ ४० ॥ सम्यक्तवमिहं बहुधा स्वरूप-मन्त्राणि धर्मदुम-
बीजज्ञूतं ॥ द्वेधाथ धर्मं यतिगेहिजेदाद् । बन्धनयमानं शृणु ज्ञाप सम्यक् ॥ ४१ ॥

स संयमः सप्तदशप्रकारः । क्वांत्यादिज्ञेदैर्बहुधा प्रपाड्यः ॥ यस्मान्न तीव्रं भुवि किंचि-
दन्य-यस्मान्न सारं पुनरत्र किंचित् ॥ ४२ ॥ नासुं विना ज्ञानमुपैति केवलं । केवली स्यादलमस्य
वर्णने ॥ आशक्रमाचक्रिणमाशिवं यः । फलानि दत्ते विधिसेवनेन ॥ ४३ ॥ धर्मं द्वितीये गृ-
हिणां च राजन् । पाड्या सदा द्वादशधा व्रताली ॥ समर्पितद्वादशदेवलोका । तमस्तंतिध्वं-
सनसूर्यकटपा ॥ ४४ ॥ स्थूलेषु जीवेषु विनाशजावः । संकटपमुख्यस्त्रिविधोऽपि हेयः ॥ सं-

चरित्र

॥ ४४ ॥

कुलराष्ट्र

नरवर्म-

॥ ४५ ॥

सारनिस्तारकरस्वरूपो । व्रतेषु जूपोपमं एष धर्मः ॥ ३६ ॥ दारिद्र्यदौर्जाग्यकुणित्वपंगु-कु-
ष्टित्वतिर्यग्रकादिज्ञावैः ॥ दुःखान्यनेकानि ज्वंति हिंसा-संजुतपापप्रचयेन पुंसां ॥ ३७ ॥
न हंति योऽन्यान् स परैर्न हन्यते । दुनोति नाऽन्यान् स परैर्न दूयते ॥ अतः स्वतंत्रं सुख-
ज्ञावमिहता । कार्या न हिंसा मनसापि धीमता ॥ ३८ ॥ सुजूमजूमिपतिजामदग्न्य-श्री-
ब्रह्मदत्तप्रमुखा नरेशाः ॥ निस्त्रिंशद्दिंसावशवासनातो । ही सप्तमं ते नरकं प्रयाताः ॥ ३९ ॥
पारापते मेघरथो नरेशो । दयापरः कीर्तिमवाप विश्वे ॥ क्रमेण तीर्थंकरशांतिनाथ-ज्ञावेन
जुत्वा प्रययौ शिवं सः ॥ ४० ॥ पूजायशःश्रीसुखसंगतानि । पुण्यप्रतिष्ठाविभुताहितानि ॥
ज्वंति सत्येन तथा प्रशांता । रिपूरगव्याघ्रजलानलाः स्युः ॥ ४१ ॥ सौहार्दविश्वासविनाश-
वैर-संतपिपापक्षयदुर्गतीनां ॥ स्थानं तथा मूकजन्मत्वनिंदा-प्रदं निदानं विपदामलीकं ॥ ४२ ॥
अलीकवाक्योज्ज्वलपापपंक-संज्ञारसंपूरितकाययष्टिः ॥ अधः पपात प्रथिताऽपकीर्ति-र्वसुः क्षि-
तीशः सह सप्तवंश्यैः ॥ ४३ ॥ गौजूमिकन्यापरकूटसाक्ष्य-न्यासापहारप्रमुखाणि राजन् ॥
स्थूलान्यलीकानि कथंचनापि । द्वेषेण रागेण वदेन्न विद्वान् ॥ ४४ ॥ पीता न दुःखं न प-

चरित्र

॥ ४५ ॥

नरवर्म-

॥ ४६ ॥

रापवादो । न चापकीर्त्तिर्न दरिद्रता न ॥ नैर्वावहेला न कलंकपङ्को । ज्वेन्नरस्य त्यजतोऽ-
न्यवस्तु ॥ ४४ ॥ समृद्धिसिद्धिस्थिरबुद्धिशुद्धयः । कीर्त्तियुतिप्रौन्नतिशर्मसंगमः ॥ स्वर्गापवर्गा-
दिसुखानि पुंसां । ज्वन्त्यदत्तस्वपराङ्मुखानां ॥ ४५ ॥ कौटिल्यकोट्या परवंचनान्नि-गृह्णा-
ति योऽन्यस्य धनानि लौढ्यात् ॥ ज्वांतरेऽर्थैर्बहुधापि वंच्यः । स दत्तसंकेत इवाऽपनीत्या ॥
॥ ४६ ॥ न विस्मृतं नो पतितं पश्चि स्थितं । गृह्णीयमन्यस्य धनं हि लोप्तात् ॥ लोकोत्थनि-
दानृपदंडयोग्यं । व्रते तृतीयेऽन्यधनं न लेयं ॥ ४७ ॥ शीलं कुलं संयमसाधुवादौ । लज्जाद-
यासत्यमतिश्रुतानि ॥ विषोपमानैर्विषयान्निलाषै-^{जराय-}र्व्यालुप्तचित्ता जनता न वेत्ति ॥ ४८ ॥ ग-
र्जे निवासं^{वेदा} जननं विनाशं । चिन्ता^{निदा} विह्वला^{सिकण्ण} तनुनिग्रहादीन् ॥ सकाम आत्मा लज्जतेऽतिज्ञूयो ।
निष्कामजंतुः सततं सुखी स्यात् ॥ ४९ ॥ विश्वासहानिर्बहुपापखानि-रनर्थयोनिः कुगतेर्नि-
दानं ॥ कलंकहेतुः कुयशोनिवास-स्त्याज्यः परस्त्रीविषयान्निलाषः ॥ ५० ॥

पुत्रागवर्या भुवि ये परेषां । नारीं च वारीमिव संत्यजन्ति ॥ नैवं लज्जते वधबंधनानि ।
सुदर्शनश्रेष्ठिवदाक्षपूज्याः ॥ ५१ ॥ या काम्यते^{रम्भा} कामनैर्दैर्विटव्रजै-^{नपुंसक-}र्यस्या मनो नैव गुणेषु र-

चरित्र

॥ ४६ ॥

नरवर्म-

॥ ४७ ॥

ज्यते ॥ वेश्यां विवेकस्थितिकीर्तिमानिन । आहारमुच्छिष्टमिव त्यजन्ति ॥ ५२ ॥ ब्रह्मव्रत-
स्य प्रतिपालनेन । प्रज्ञावज्ञाजः सुरराजसेव्याः ॥ पावित्र्यपात्रं पुरुषा ज्वन्ति । श्रीनारदार्षि-
प्रमुखाः शिर्वाहः ॥ ५३ ॥ न दारुणैर्वह्निरेपांनिधिर्जलै-राहारजालैरुदरं करैर्नृपः ॥ द्विजस्तु
दानैर्गगनं समीरणै-र्न तृप्तिपात्रं मनुजस्तथा धनैः ॥ ५४ ॥ गृहं सुहृत् पुत्रकलत्रवर्गो । धा-
न्यं धनं मे व्यवसायलाभो ॥ कुर्वाण इह न हि वेत्ति मूढो । विमुच्य सर्वं व्रजतीह जंतुः ॥
॥ ५५ ॥ परिग्रहं संतनुते यथा यथा । तथा तथा मोहजरेण पीड्यते ॥ हा हारयित्वा नर-
जन्म मोहतः । संजायतेऽनादिनिगोदजंतुषु ॥ ५६ ॥ मोहव्यतीतस्य नरस्य यत्सुखं । न त-
त्सुखं केशवशक्रचक्रिणां ॥ कृतांगरागस्य हि शब्दयज्ञाजिनो । न तत्सुखं यज्ञतशब्दयके जने
॥ ५७ ॥ बाहौवली श्रीनरतो नरेशः । श्रीवासुदेवप्रतिवासुदेवौ । ॥ श्रीकोणिकश्रेणिकनूमिना-
थौ । जातौ विसंवादपदं हि लोक्षात् ॥ ५८ ॥ धनेषु धान्येषु हलेषु वस्तुषु । स्वर्णेषु रूप्य-
द्विचतुःपदेषु ॥ कुप्येषु मोहान्नैर्वधा परिग्रह-स्तस्य प्रमाणं विदधीत धीनिधिः ॥ ५९ ॥ वि-
दिक्षु दिक्पूर्वमधोगतेर्यत् । सीमाप्रमाणं क्रियते विधिज्ञैः ॥ लोक्षांबुधेः सेतुसमं विशिष्टं ।

चरित्र

॥ ४७ ॥

नरवर्म-

॥ ४८ ॥

षष्ठं जवेद्विग्विरतिव्रतं तत् ॥ ६० ॥ कुर्वति संख्यां जविकाश्च जोगो-पजोगयोर्यत्र विचित्र-
रूपां ॥ तत्सप्तमं पापनिवृत्तिहेतु । जोगोपजोगव्रतमाहुरार्याः ॥ ६१ ॥ पक्वान्नपुष्पादिकमेक-
वारं । यद्भुज्यते प्राणिजिरेष जोगः ॥ स्त्रीवस्त्रखट्वादिरनेकशो यः । संभुज्यतेऽसावुपजोग-
योगः ॥ ६२ ॥ अस्मिन् व्रते यद् बहुपापमूलं । तुच्छं फलं कंदमनंतकायं ॥ तद्वर्जनीयं विर-
तिप्रपन्नैः । श्रीधर्मपीयूषरसे रसज्ञैः ॥ ६३ ॥ अंगारकर्मादिकमुग्रपाप-संपादकं पंचदशप्र-
कारं ॥ प्रचंडदुःखप्रदमंगजाजा । त्याज्यं महारंजकरं कुकर्म ॥ ६४ ॥ अनर्थदंष्ट्राद्विरतिं जजं-
त-स्त्यजंत्यपध्यानमिहार्त्तरौडं ॥ पापोपदेशं बहुहिंस्रदानं । नित्यं प्रमादाचरणं प्रबुद्धाः ॥
॥ ६५ ॥ सावद्यकर्मप्रतिषेधनेन । मनोहरध्यानविधानशीलैः ॥ अंतर्मुहूर्तं प्रतिपाद्यते यत् ।
सामायिकाख्यं नवमं व्रतं तत् ॥ ६६ ॥ ध्वातं दिनेशोऽरिगणं जिगीषु-र्यतिः प्रमादं कुनयं
विवेकी ॥ इति कृणेनैव तथा कुकर्म-जालं ^{जयकरं} करालं ^{नाशकं} समता दिनस्ति ॥ ६७ ॥ यद्विग्व्रतात्तं ग-
मनप्रमाणं । संक्षिप्यते प्रत्यहमेव धन्यैः ॥ व्रतानि यद्वा सकलानि देशा-वगासिकाख्यं द-
शमं व्रतं तत् ॥ ६८ ॥ तपश्चतुर्थादि विधाय धन्यं-मन्या नराः पर्वसु यच्चतुर्षु ॥ व्यापार-

चरित्र

नरवर्म-गो-प-

जीवोपजोगः

॥ ४८ ॥

नरवर्म-

॥ ४९ ॥

ज्ञान ०३ +

ज्ञारं सकलं सपापं । शरीरसत्कारमपि त्यजंतः ॥ ६९ ॥ ब्रह्मव्रतं तीव्रतरं दधानाः । प्रमाद-
दानेन यते समानाः ॥ गृह्णन्ति यत्पौषधमेकचित्ता । एकादशं तद्व्रतमात्मनः ॥ ७० ॥ यज्ञ-
क्षपानासनवस्त्रपात्र-त्रैषज्यशय्यावसतिप्रदानं ॥ मुदाऽतिथिच्योऽतिथिसंविज्ञागं । प्राहुर्व्रतं
द्वादशमेतदार्याः ॥ ७१ ॥ शत्रौ च मित्रे च समस्वज्ञावं । ज्ञानादिरत्नत्रयसाधकं यत् ॥ त-
दत्र पात्रं प्रवदन्ति विज्ञा-स्तस्मै प्रदत्तं शिवशर्मदायि ॥ ७२ ॥ पात्रं प्रदाता शुभ्रवस्तुलाज्ञो ।
जवेन्निवेद्या यदि संगमस्तत् ॥ श्रीचंदनाश्रीधनसार्धवाह-श्रीशालिज्जोषैर्मयेष्टसिद्धिः ॥ ७३ ॥
इत्वं नृप द्वादशधा व्रतानि । सम्यक्तवमूलानि निवेदितानि ॥ दानादिज्ञेदेन चतुःप्रकारं । वि-
शेषधर्मं शृणु विश्वसारं ॥ ७४ ॥ अज्ञीतिदानं शुभ्रपात्रदानं । कृपाख्यदानोचितकीर्त्तिदानं ॥
आद्यह्रयान्मुक्तिरथ त्रयेण । ज्ञदांतरे स्याद्बहुज्ञोऽग आत्मा ॥ ७५ ॥ विचित्रकर्मक्षयेदुत्तुनूतं
। श्रीशासनस्योन्नतिदानरूपं ॥ सर्वेषु दानेषु नृपायमानं । श्रीज्ञानदानं रचयन्ति धन्याः ॥ ७६ ॥
शीलव्यपायान्नरके निवासं । लेप्ते चिरं सत्यकिरार्हतोऽपि ॥ आबालकालादपि शीलसारो ।
जंबूकुमारोऽजनि मोक्षगामी ॥ ७७ ॥ वह्निस्तोयति पुष्पदामति फणी । क्रीडाहृदत्यंबुधिः ।

चरित्र

ज्ञान-प-

॥ ४९ ॥

ज्ञान-प-

नरवर्म-

॥ ५० ॥

॥ जन्म-

किं प्र-

शार्दूलो मृगतिः^{गज-} द्विपो वृषजतिः^{सख-} द्वेषी महामित्रतिः^{प्रस-} ॥ खजायायुधपद्मतिः^{विप्र-} कुसुमतिः^{विप्र-} द्वेण्डं च
पीयूषतिः ॥ प्रायः शीलगुणात्ततो रचयत श्रीशीललीलां जनाः ॥ ७८ ॥

हत्यादिदुष्टोदयकर्मकारी । लेजे शिवं साधुदृढप्रहारी ॥ सौजाग्यगेहं वसुदेव आर्यो । ज-
ज्ञे यतस्तत्र तपो जैर्गर्ज ॥ ७९ ॥ कर्मैधनध्वंसनपावकान्तं । दत्ते^१चक्रेशपदादितान्तं ॥ पंचे-
द्रियोन्मत्तगजांकुशान्तं । तपः सुरद्रूपममाश्रयध्वं ॥ ८० ॥ विना तपस्यां चरणेन वर्जितो ।
न प्राप्तपूर्वो नियमादियंत्रिणां ॥ मृगो दिवं श्रीन्नरतश्च केवलं । प्राप्तौ च हेतुः खलु तत्र ज्ञा-
वना ॥ ८१ ॥ द्रुमः फलानां जननी सुताना-^२मंत्रं ग्रहाणां त्रिदिवं सुराणां ॥ उत्पत्तिज्जूमि-
श्च यथा तथैव । धर्मस्य ज्ञावो गदितो जिनेन्दैः ॥ ८२ ॥ इहं सुधासारगिरा गुरुभ्यो । निश-
म्य धर्मं नृपतिर्जहर्ष ॥ दारिद्र्यमुद्रापरिखिन्नचेता । लब्ध्वा निधिं को मुदितो न वा स्यात्
॥ ८३ ॥ सम्यक्तत्वमूलं गृहिणः स धर्म-मादाय जूपः सपरिहृदोऽपि ॥ प्रणम्य सूरिं स्वगृहे स-
मागा-त्तदीयविख्यातगुणैर्हतात्मा ॥ ८४ ॥ धर्मोपकारं नृपपौरवर्गे । विधाय सूरिर्विजहार त-
स्मात् ॥ यत्तादृशा मेघसमाः परोप-काराय सर्वत्र कृतप्रचाराः ॥ ८५ ॥ अथ नृपनरवर्मा

चरित्र

आकाश-

॥ ५० ॥

नरवर्म-

प्रनमतेत्येव-

॥ ५१ ॥

प्रनमतेत्येव-

प्राप्य धर्मं जिनोक्तं । जिनवरजवनानि प्रीतितोऽब्रंलिहानि ॥ निजकसुकृतकीर्त्तिस्तंजशोभा-
वहानि । व्यरचयदुरुरोचिर्व्याप्तदिग्मंडलानि ॥ ५६ ॥ सपदि जिनवराणां तत्र संस्थाप्य मूर्त्ती-
-र्विकचकुसुमजातैर्हृद्यनैवेद्यदानैः ॥ सुरज्जिमृगमदाद्यैः सारकर्पूरपूरै-रंगुरुतगुरुजोगैः पूज-
यामास शश्वत् ॥ ५७ ॥

सुगुरुचरणजक्तया शुद्धसिद्धांतसार-श्रवणसदुपकारैः संघपूजाविधानैः ॥ प्रतिदिनमथ जू-
मौ जंतुहत्यानिषेधैः । सुकृतमुपचिनोति द्रव्यदानैरमानैः ॥ ५८ ॥ अवगतनवतत्वो रक्षिताशेषस-
त्त्वो । गरिमविमलचित्तो नीतिरीतिप्रतीतः ॥ दलितकुमतजालः पुण्यकेलीविशालः । स ज-
यति नरवर्मा जूमिपालः कृपालुः ॥ ५९ ॥ तस्मिन्नरेशे जिनधर्मसेवां । प्रकुर्वति प्रत्यहमा-
दरेण ॥ लोकोऽपि जज्ञे जिनधर्मसेवी । राजा यथा तद्वदिह प्रजापि ॥ ६० ॥ अथान्यदा सं-
सदि देववृंदै-र्युतः सुरेंद्रोऽवधिना धरित्रीं ॥ विलोकयन् श्रीनरवर्मजूपं । ददर्श सम्यक्त्वगु-
णैकतानं ॥ ६१ ॥ प्रवर्द्धमानप्रमदप्रकर्ष-प्रपूरितांतःकरणः स ऊचे ॥ ज्ञोऽज्ञोः सुराः श्रीनर-
वर्मजूपः । सम्यक्त्वशाली सततं नमस्यः ॥ ६२ ॥ वेलां समुद्रः स्थिरतां सुमेरुः । सतो स्व-

चरित्र

॥ ५१ ॥

नरवर्म-

॥ ५२ ॥

कृ-नाम-

कृप-५२

शीलं^{सुप्रसन्नं} शरन्नः स्वशौर्यं ॥ यद्वन्नं मुंचत्यसुरैः सुरैर्वा । सम्यक्त्वतोऽसौ न तत्रात्र चाढ्यः ॥
॥ ५३ ॥ तदेष धन्यः सुकृती कृती वा । स्वजन्मसाफड्यमनेन चक्रे ॥ स्वपूर्वजाना-
मपि ज्ञूयतीनां । चकार पावित्र्यमसौ गुणौघैः ॥ ५४ ॥ श्रुत्वेति केचित्रिदशा जहर्षु-र्मध्य-
स्थज्ञावं दधिरे परे च ॥ सेष्या अज्ञूवन्नपरे च केचि-त्रैर्विध्यमिच्छं भुवने यदस्ति ॥ ५५ ॥
सुवेगनामा त्रिदशोऽथ दध्यौ । बाला अधीशाः^{सुराजा} खलु मद्यपात्राः ॥ यथेष्टमेवं गिरमुद्धपंतो ।
जीतिं हियं नो गणयंत्यकीर्तैः ॥ ५६ ॥ अचिंत्यशक्तिप्रभुर्ताजिज्ञाजा-मग्रे सुराणां मनुजः
क्रियान् सः ॥ जाज्वल्यमानस्य पुरो महाग्रेः । किं क्वापि दृष्टा मदनस्य शक्तिः ॥ ५७ ॥
अनात्मनीनो मनसीति कृत्वा । तच्चालनाय त्रिदशः स वेगात् ॥ साधुवर्जोऽसेवितसू-
रिरूपं । निर्माय ज्ञूपस्य सद्यो^{आत्मा}तरागात् ॥ ५८ ॥ समुद्धितः श्रीनरवर्मज्ञूपति-र्विलोक्य सूरिं
सहसा समागतं ॥ बालोऽपि बाढ्योचितविक्रमक्रमै-रज्यागतं कं पितरं न धावति ॥ ५९ ॥
दत्तासने बद्धगुरुं निविष्टं । प्रदक्षिणीकृत्य ननाम ज्ञूपः ॥ संयोज्य हस्तौ विनयेन नम्रः । प-
प्रवृत्तयागमकारणं च ॥ १०० ॥ बद्धी स ऊचे नृपते मुनीनां । स्वैरे तृणे लोष्टगणे म-

स्वामिक-

चरित्र

॥ ५२ ॥

नरवर्म-

॥ ५३ ॥

उ-अ-अ-

शौ वा ॥ मोक्षे ज्ञेये मित्ररिपौ समानां । न क्वापि कार्यं भुवने समस्ति ॥ १ ॥ सत्यं प्रज्ञो
किंतु परोऽपि कार्यं । विना समेति न सज्जां नृपस्य ॥ विशेषतो यूयमिहागता य-तत्स्वा-
र्थमत्रादिशत प्रसद्य ॥ २ ॥ अत्रांतरे खड्गकरेण साधुना । केनापि नृपश्छुरिकोऽग्रमूर्तिना ॥
केनापि केनापि च जल्लिज्जाजिना । केशेषु कंठे जगृह्येऽथ हस्तयोः ॥ ३ ॥ रे भ्रष्ट डुष्ट स्फु-
टपापपुष्ट । नित्यं निकृष्टं कृतं शिष्टमार्गं ॥ हतोऽसि नष्टोऽसि मृतोऽसि सद्यो । निर्जित्सित-
स्तैर्नृपतिस्तदेष्टुं ॥ ४ ॥ दुष्टैरनिष्टैर्वचनैस्तदीयै-र्न कोऽज्ञलेशं ज्ञजतिस्म नृपः ॥ किं पातिता-
डिडुमभंमलीकै-र्जहाति मेरुः स्थिरतां कदापि ॥ ५ ॥ अल्पस्मितप्रोद्धसितौष्ठयामलः । स्फु-
टीजवदंतसितांशुजालकैः ॥ कुर्वन् सज्जां तां सकलां समुज्ज्वलां । वज्राण नृपो यतिरूप-
मोहितः ॥ ६ ॥ शीतांशुतः पावकपातसन्निजं । पयोदवृंदाद्विषवर्षणोपमं ॥ युष्मादृशानां
शमशीलशालिनां । कुचेष्टितं हा जगवन्निदं किमु ॥ ७ ॥ कूटप्रकोपारुणनेत्रपत्रा । वदंति
ते रे कुनृपाधमत्वं ॥ जानासि किं नो निजचेष्टितानि । दत्से यदस्मान्प्रति दूयणानि ॥ ८ ॥
आकृष्टैमुच्चैस्त्रुटति स्फुटत्यलं । नृतं घनं चर्वितमेव नीरसं ॥ इति स्थितिस्ते न वयं महा-

अनु-प्रिय-

अनाया-

चरित्र

॥ ५३ ॥

नरवर्म-

॥ ५४ ॥

सा १९

रुषः ॥ किं दडुरस्यापि विषं न धावति ॥ ए ॥ कृत्वा प्रसादं न दत्तैकवारं । पराज्जवः को वि-
दधे मया वः ॥ गुणागुणौ यन्मुकुंरे मुखश्री-^{दृष्टि}रिवावगम्यौ नियतं परेण ॥ १० ॥

इत्युक्तवन्तं नृपमूचिरे ते । हंहं न जानासि निर्जापराधं ॥ यत्तारका पश्यति दूरतोऽर्थं ॥
न स्वोपकंठस्थितमंजनं च ॥ ११ ॥ सीदंत्यमी साधुगणा गुणज्ञा-^{ते}श्वतुर्विधाहारमनाप्नुवं-
तः ॥ मत्सीव नीरेण विवर्जितेयं । तनुः कथं तिष्ठति तं विना यत् ॥ १२ ॥ त्वं धार्मिकं म-
न्य^मश्लोतले स्फुटं । प्रकाशयन् श्रावकवादमात्मनि ॥ गृहीतं नित्यातिथिदानसद्व्रतो । हा हा
निविष्टो गल्लके महात्मनां ॥ १३ ॥ सिद्धांतपाठं धृतसच्चरित्रं । क्रियाकलापा अपि जंतुरक्षां
॥ वयं विवेकं विनयादिकं च । कर्तुं क्षुधाक्षामतया न शक्ताः ॥ १४ ॥ तत्सर्वहीनैर्गतसर्वस-
त्त्वै-रपास्तलब्धैः क्षुधर्यातिदीनैः ॥ अस्मान्निरेवं विदधेऽधुना य-^{समूह}दुभुक्तितैः किं क्रियते न पा-
पं ॥ १५ ॥ इहं यतिव्रातकृतापमान-संजातपापप्रचयस्य नूनं ॥ आलोचनार्थं हननं तेवद-
मिहैव दुःकर्मफलं यतः स्यात् ॥ १६ ॥ तेषां मुखादश्रुतपूर्वमेवं । श्रुत्वा वचः स्वं नृपतिर्नि-
निंद ॥ विज्ञाय संतो निजदूषणानि । लज्जापराः स्युर्वहुडुःखज्जाजः ॥ १७ ॥ धिग्मां जानि-

चरित्र

नेत्रकोपी-

नक्षत्राणा-

॥ ५४ ॥

नरवर्म-

॥ ५५ ॥

धिग्मम पौरुषं धिग् । धिग् राज्यलक्ष्मीं पठितं च धिग्मे ॥ ज्ञवाद्दशानां मुनिपुंगवानां । नि-
हेतुवैरी यदहं बभूव ॥ १७ ॥ सत्यं सदोषोऽस्मि परं प्रज्ञूणा-महं रहः शिक्खणयोग्य एव ॥
दुष्टांगजस्यापि पिता हिताय । ददाति शिक्षां गृहकोणकांतः ॥ १८ ॥ पर्वेदुरोचिर्निचयावि-
दाते । मा जूत्कलंको जिनशासनेऽस्मिन् ॥ मैवं विजानातु जनः समस्त । ईदृक्कुकार्या मु-
नयो ज्ञवंति ॥ १९ ॥

लोकापवादोदयज्जीतचित्ताः । सुकीर्तिधर्माचरणेऽप्यशक्ताः ॥ कृतापराधेऽपि जने न संतो-
। हृष्टाक्यकायैश्च विसंवदंति ॥ २० ॥ अज्ञानतो यत्क्रियतेऽप्यकार्यं । लोकद्वये दुःखकरं ज-
वेत्तत् ॥ विचार्य कार्यं विहिते मुनीशा । ज्ञवंति वश्या ज्ञविनां सुरेशाः ॥ २१ ॥ युक्ता म-
मेयं ज्ञवदीयशिक्षा । निःशेषपापप्रशमाय दक्षा ॥ परं मुनीनामपवादनादो । ज्ञावी स गा-
ढं हृदि मां पुनोति ॥ २२ ॥ तेजस्विनः स्वं तृणवत्यजंति । न तत्र दोषः कुलधर्म एषः ॥
षट्कायरक्षाविधितत्पराणा-मिदं न युक्तं ज्ञवतां कुकर्म ॥ २३ ॥ मेघं मयूराः शरदं सित-
वृद्धौ-श्वेदं चकोरा इविणं दरिद्रिणः ॥ शूरा रणं प्राप्य ज्ञजंति संमदं । यथैव तद्वन्मुनयः प-

चरित्र

॥ ५५ ॥

॥ ५५ ॥

नरवर्म-

॥ ५६ ॥

रीषहान् ॥ १५ ॥ नद्यः पयोधिः नयितं गुणौघा । धर्मं विवेकी विनयी च विद्यां ॥ यथानु-
गच्छन्ति तथा सहर्षाः । श्रियो विचारप्रवणं पुमांसं ॥ १६ ॥ गोपालबालेष्ववलागणेषु । नित्यं
स्थितं चापलचेष्टितं यत् ॥ कथं गुणज्ञेषु जवत्सु साधू-तमेषु सौम्येषु समागतं तत् ॥ १७ ॥
शुजाशुजे सौख्यमसौख्यमुच्चैः । करोति नूनं विधिरंगजाजां ॥ निमित्तज्ञूतं परमंतराले । क-
रोति दातृ कुयशो यशो वा ॥ १८ ॥ सहन्ति कष्टानि तपांसि कुर्वते । यतिव्रजाः संयमजी-
विनो हि ॥ स्वप्राणसंदेहपदेऽपि साधवो । न कर्म कुर्वत्यसमंजसं पुनः ॥ १९ ॥

कांतारकारागृहपर्वतांत-र्जलाऽनलस्त्रीनृपसंकटेऽपि ॥ असारमेतद्दि वपुस्त्यजन्ति । स्वा-
चारनाशं न समाचरन्ति ॥ २० ॥ गर्जे निवासो जनेन जरा च । कुयोनिपातो नियमस्य ज-
गात् ॥ संसारज्जीता अत एव धीराः । आजन्म घोरं व्रतमाचरन्ति ॥ २१ ॥ वरं फणींस्य
मुखे करार्पणं । वरं प्रवेशो ज्वलिताग्निकुंभके ॥ शस्त्रेण पाशेन वरं मृतिः सतां । तथापि दु-
ष्टाचरणं न सुंदरं ॥ २२ ॥ येषां कुले यद्विहितं न केनचिद् । योग्यं न कर्तुं तदलाज्जदायि ॥
विधातुमन्यस्तदकार्यमुद्यत । आचंस्सूर्यं स्वकुलं कलंकयेत् ॥ २३ ॥ उक्तेन किं वा जवतां

चरित्र

॥ ५६ ॥

नरवर्म-

॥ ५७ ॥

उत्तर-

पुरः प्रज्ञो । शंखस्य शुक्लीकरणं किमौचितिः ॥ जानीत यूयं स्वयमेव संगतं । दहत्यवश्यं
गुरुलंघिनी क्रिया ॥ ३४ ॥ त एव धन्या यशसां निकेतनं । तैरेव रत्नप्रसवा वसुंधरा ॥ व-
लेन वीर्येण धिया हिया श्रिया । कुर्वन्ति ये श्रीजिनशासनोन्नतिं ॥ ३५ ॥ अहं त्वधन्यः कु-
लपांशुकल्पः । पापस्वरूपः कुयशोधकूपः ॥ जज्ञे यतः श्रीजिनशासनेऽस्मिन् । लघुत्वहेतु-
र्यतिहीलनेन ॥ ३६ ॥ गतार्थसार्थस्य वरं विदेशो । ब्रष्टप्रतिज्ञस्य वरं विनाशः ॥ कुबुद्धिसंगाद्-
रमेकता हि । वरं दरिद्रो बहुपापवित्तात् ॥ ३७ ॥ कोपस्य संगोद्वरमग्निसेवनं । मानार्त्तिपंगा-
द्वरमङ्गिलंघनं ॥ सत्त्वबुद्धेर्वरमल्पबुद्धिता । गर्त्ताग्निपातो वरमुग्रलोन्नतः ॥ ३८ ॥ गेही वरं
नैव कुशीललिङ्गी । मूर्खो वरं मा विबुधः प्रमादी ॥ अंधो वरं मा परवित्तदृष्टि-मूर्खो वरं
मा बहुकूटज्ञापी ॥ ३९ ॥

वरं च दास्यं विहितान्यमार्गणाद् । वरं च शस्त्री न परस्त्रियां गमः ॥ वरं विषं मा गु-
रुदेववंचनं । वरं विनाशो न कलंकिजीवितं ॥ ४० ॥ ज्ञो ज्ञो मुनींशः कुरुत स्ववाङ्मितं ।
न वै विलंबं सदृते हिताशयः ॥ संप्राप्य शत्रूं न चिरायते जयी । स्थातुं न युक्तं श्रुतदूषण-

चरित्र

नो ३८

॥ ५७ ॥

नरवर्म-

॥ ५८ ॥

स्य मे ॥ ४१ ॥ गुरुर्नृपोऽध्यापकतातमातरो । युक्तां न शिक्षां ददते निजे यदि ॥ कः क-
स्य वक्ता हि हिताऽहितं त-दुःखाब्धिमध्ये जनता पतत्वहो ॥ ४२ ॥ देवे गुरौ धर्मविधाव-
ज्जक्तो । यस्तस्य शिक्षा क्रियते ह्यवश्यं ॥ न तत्र दोषो न जनापवादो । न धर्महानिर्न ज्ञयं
परेज्यः ॥ ४३ ॥ इत्युक्तवन्तं नृपतिं स्वनिन्दा-परं परां निश्चलतां दधानं ॥ सम्यक्तवमार्गेऽव-
धिना विलोक्य । जहर्ष देवो विगर्तापैकर्षः ॥ ४४ ॥ विहाय मायां विबुधः प्रबुद्धो । जल-
ज्ज्वलत्कुंभलमंडितांगं । ज्ञानुप्रज्जं संसदि दत्ततोषं । दिव्यं वपुः स्वं प्रकटीचकार ॥ ४५ ॥
पंचप्रकारैः कुसुमैः स देव-स्ततान वृष्टिं नृपमस्तकेऽथ ॥ पूजास्तुतिश्रीसुजगत्त्वकीर्त्ती-धर्मे दृ-
ढत्वाद्धज्जते न को वा ॥ ४६ ॥ संयोज्य ज्ञाले करयामिलं स्वं । ज्ञक्त्या सुरः श्रीनरवर्मनेतुः
॥ सविस्मयं सज्यजनं समग्रं । कुर्वेस्तदैवं विदधे प्रशंसां ॥ ४७ ॥ धन्योऽसि धन्योऽसि ध-
राधिनाथ । वण्योऽसि वण्योऽसि सुबोधिबीजः ॥ पूज्योऽसि पूज्योऽसि जिनेशज्ञक्त्या । न-
म्योऽसि नम्योऽसि सुरैरचाढ्यः ॥ ४८ ॥ गृहे गृहे संति सुता अनेके । शोहप्रमादव्यसर्नाव-
लीढाः ॥ सत्त्वैकवर्यं धृतधर्मधैर्यं । त्वामेव पुत्रं जननी प्रसूता ॥ ४९ ॥ कुलेन मानेन नरेन्द्र

चरित्र

कीर्त्ति

॥ ५८ ॥

नरवर्म-

॥ ५९ ॥

संपदा । विवेकपोषेण नयेन वैज्रवैः ॥ दानेन पुण्येन यशश्चयेन । स्थैर्येण धैर्येण तवाद्य ग-
र्जितं ॥ ५० ॥ चिंतामणिः कामगवी सुरदुः । श्रीः कामकुंजो निधयो नवापि ॥ अमी य-
था वस्तुषु मुख्यज्ञूताः । सम्यक्तवशुद्ध्या हि तथा त्वमत्र ॥ ५१ ॥ वर्ण्यः स यो नोऽधमक-
र्मकारी । स संयमी यः स्मरवीरवारी ॥ गूरः स यः कर्मरिपुप्रहारी । शुचिः स यो नाऽ-
न्यधनापहारी ॥ ५२ ॥ दानी स यः स्वल्पधनोऽपि दत्ते । मानी स यो दैन्यवचो न वक्ति
॥ गुणी स यः सर्वजने हितार्थी । सा स्त्री च या शीलगुणप्रसक्ता ॥ ५३ ॥ देवः स यो
रागविकारशून्यो । गुरुः स यः सक्रियबोधधन्यः ॥ स नीरदो यः समयानुवर्षी । स कृत्रियो
यः समरे प्रकर्षी ॥ ५४ ॥ धर्मी स यो धर्मरतो नितांतं । साधुः स वै यस्य मनः प्रशांतं ॥
तज्जन्म यत्सर्वजनोपकारि । तज्जीवितं यच्च कलंकमुक्तं ॥ ५५ ॥

इहं नराधीश सुरैरचाढ्यं । सम्यक्तवमत्र प्रतिज्ञाति यस्य ॥ जैने मते सत्त्वहिते स ए-
व । धन्यः प्रशस्यो भुवनैकधीरः ॥ ५६ ॥ अतो धरानाथ ममापराधं । नानाविधं सर्वममुं
सहस्व ॥ आघृष्यमाणा अपि शीतलत्वं । न धार्मिकाश्चंदनवत्त्यजंति ॥ ५७ ॥ विडौजैसा सं-

चरित्र

॥ ५९ ॥

नरवर्म-

॥ ६० ॥

सदि वर्णितं ते । सम्यक्तवधैर्यं धरणीधवाद्य ॥ एतन्निशम्याहमतीवदूनो । यथा हि घूकस्तर-
णि नीरीक्ष्य ॥ ५८ ॥ अतः परीक्षाविधये विधिज्ञ । मयेंद्रजालं सकलं विचक्रे ॥ त्वं मेरुव-
न्निश्चलचित्तवृत्तिः । शक्रोपदिष्टाधिकसत्त्वशाली ॥ ५९ ॥ सम्यक्तवतत्वे दृढवद्वबुद्धे । श्रीजैनध-
मार्जनलब्धशुद्धे ॥ आस्वर्गविस्तारियशोऽन्निराम । जीयाश्चिरं श्रीनरवर्मराजन् ॥ ६० ॥ ऐ-
रावणेनेव सुरेंद्रसेना । कल्पदुमेणेव सुमेरुजूमिः ॥ श्रीकौस्तुभेनेव मुकुन्दवक्त्रः । पञ्चाननेने-
व गुहा विज्ञाति ॥ ६१ ॥ इदं तथा श्रीनरवर्मराजन् । त्वयाऽनिशं धर्मधशंवदेन ॥ प्रज्ञाव-
नानिर्मितिकर्मठेन । विज्ञासते जैनमतं समस्तं ॥ ६२ ॥ युग्मं ॥ इत्थं स्तुवंतं सुरमाह जू-
पो । देव स्तुतिं मा वद मामकीनां ॥ क्व वर्त्तते श्रीजिनशासनाब्धि-स्तथा क्व चाहं ज-
लमत्स्यकल्पः ॥ ६३ ॥ हीनस्य पुंसः स्तवनं विधातुं । युक्तं न ते देव विचक्षणस्य ॥ काहं
नृकीटः क्व च ते प्रशंसा । सम्यक्तवशुद्धिर्मम काऽल्पबुद्धेः ॥ ६४ ॥

श्रुत्वेति देवो द्विगुणप्रमोद-उत्तार्य मौलेर्मुकुटं सुजक्तया ॥ मुहुर्मुहुस्तं प्रणिपत्य जूपं ।
वेगादसौ धाम निजं जगाम ॥ ६५ ॥ श्रीसमक्तवस्थिरत्वप्रमुदितहृदयान्निर्जरात्स्वीयकीर्तिं ।

चरित्र

॥ ६० ॥

नरवर्म-

॥ ६१ ॥

श्रुत्वा प्रोज्झतलज्जाञ्जरविनतगिरा नृपतिः प्राह सञ्जान् ॥ जीयाच्छ्रीमज्जिनानां नवजलधित-
टं शासनं सर्वसारं । शक्रः संजातदृषो निजसदसि गतो यत्प्रशंसां करोति ॥ ६६ ॥ सम्य-
क्त्वगेहिब्रतपालनानि । नानाविधान्निग्रहलालनानि ॥ श्रीशासनस्योन्नतिकारकाणि । कुर्व-
न्नुपोऽसौ समयं निनाय ॥ ६७ ॥ श्रीसम्यक्त्वगुणस्थिरः प्रसूमरश्चाद्ब्रतप्रोद्गुरः । षोढावश्य-
कदानशीलसुतपःसन्नातनाज्ञासुरः ॥ नित्यं सारपरोपकारविद्गुरः कारुण्यबद्धादरः । कृत्वांतेऽ-
नशनं नृपः समन्वत्सौधर्मकद्वेपे सुरः ॥ ६८ ॥ दिव्यानि तत्रानुभवन् सुखानि । कुर्वन्स्तथा
शाश्वततीर्थयात्राः ॥ शृण्वन् गिरस्तीर्थकृतां दधौ स । सम्यक्त्वरत्नं हृदये सदैव ॥ ६९ ॥ स-
र्वायुरेष प्रतिपाद्य तत्र । व्युतस्ततः क्षेत्रविदेहमध्ये ॥ नृत्वा नरेशः प्रतिपद्य दीक्षां । त-
स्मिन् नृवे सिद्धिपदं स गन्ता ॥ ७० ॥ इत्थं श्रीनरवर्मनृपचरितं सम्यक्त्वमूलं मुदा । श्रुत्वा
ये जिनधर्मनिश्चलधियो देवैरचाढ्यप्रज्ञाः ॥ सम्यक्त्वं प्रतिपालयन्ति सततं ते जैनरत्ना श्रियं ।
लब्ध्वा श्रीकुशलोज्जवां शिवसुखश्रेयोवराः स्युर्नराः ॥ ७१ ॥ श्रीस्तंजनेशप्रभुपार्श्वनाथ-प्र-
सादतः स्तंजनतीर्थसंस्थः । चक्रे कथां बोधिकृतेऽहमेतां । शोध्या सदा जैर्मयि सुप्रसन्नैः ॥

चरित्र

॥ ६१ ॥

नरवर्म-

॥ ६१ ॥

॥ ७२ ॥ संवत्सरे सूर्यसमुच्चं ई-मिते ^{एवम् सुखे} सिते कार्तिकपूर्णिमाह्नि ॥ कृता कथा ^{प्रशने} नंदतु ^{देव} पुष्पदेतौ
। यावद्विकाशं गगने विधत्तः ॥ ७३ ॥ इति श्रीनरवर्मचरित्रं समाप्तं ॥ श्रीरस्तु ॥ आ ग्रंथ
श्रीजामनगरनिवासि पंक्ति श्रावक हीरालाल हंसराजे स्वपरना श्रेयमाटे ठापी प्रसिद्ध क-
र्यो वे. ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ समाप्तोऽयं ग्रंथः गुरुश्रीमच्चारित्रविजयसुप्रसादात् ॥

चरित्र

॥ ६१ ॥

